ȘCOALA GIMNAZIALĂ
VASILE ALECSANDRI

STRADA ȘTIRBEI VODĂ
NR. 32 - 34, SECTOR 1,
BUCUREȘTI

MĂRGĂRITARE

REVISTĂ ȘCOLARĂ
ANUL VI, NR. 11/ 2026

,,Înșiră-te, mărgărite,

Pe lungi fire aurite,

Precum firul din poveste,

Că-nainte mult mai este…"

ISSN 2734 – 8709
ISSN – L 2734 – 8709

MĂRGĂRITARE

REVISTĂ ȘCOLARĂ

ȘCOALA GIMNAZIALĂ *VASILE ALECSANDRI*

ANUL VI, Nr. 11/ 2026

ISSN 2734 - 8709

ISSN - L 2734 - 8709

ȘCOALA GIMNAZIALĂ *VASILE ALECSANDRI,* STRADA ȘTIRBEI VODĂ , NR. 32 - 34, SECTOR 1, , BUCUREȘTI

COMPONENȚA REDACȚIEI:

Redactori-șefi:
Cecilia Nicula – prof. de limba și literatura română
Valentina Velicu – prof. de limba și literatura română

Redactori:
Simona Drulă – prof. de limba engleză
Narcisa Popescu – prof. de limba franceză
Bogdan Castane – prof. de matematică
Elevi din ciclul gimnazial

Tehnoredactor:
Ciprian Chiriță - părinte

Poșta redacției:
Strada Știrbei Vodă, nr. 32-34, Sector 1, București
e-mail: scoala.valecsandri@gmail.com
Telefon/Fax: 021-313.82.87
Pagina web: https://scoala118.ro

CUPRINS

PROLOG..... 5

CAPSULA LITERARĂ..... 6

BLAZONUL CREATIVITĂȚII.....11

PALAVRE DESPRE SCHIMBARE.....21

UNIVERSUL COPILĂRIEI.....32

MĂRGĂRITARE

PROLOG

prof. Valentina Velicu

Începutul noului an școlar a adus cu sine o serie de provocări captivante, de la evenimente culturale și extracurriculare antrenante până la competiții diverse (etapa pe școală a olimpiadelor de limba și literatura română - OLAV și OLLR, de matematică, de engleză, de religie).

După efervescența programului „Școala Altfel” și a „Festivalului Toamnei” din noiembrie, elevii au marcat Ziua Națională și sărbătoarea Crăciunului prin momente surprinzătoare: cântece, dansuri, în general remarcându-se multă veselie. Un punct central l-a reprezentat, desigur, tradiționalul târg caritabil, unde produsele handmade realizate de copii au adus bucurie comunității.

Un moment deosebit de marcant a fost și Ziua Culturii Naționale. Elevii și profesorii s-au implicat în ateliere dedicate operei eminesciene, împletind lectura expresivă a versurilor eminesciene cu exerciții de creație literar-artistică. Câteva momente surprinse în timpul acestor activități creează portofolii digitale postate pe pagina de Facebook a școlii. Evenimentul a fost cu atât mai relevant cu cât în cadrul școlii s-a implementat proiectul cultural „Bucuria de a citi” (cu fonduri de la bugetul local al Sectorului 1), constând în amenajarea modernă și confortabilă a unui colț de lectură în spațiul de la etajul 1. Astfel, mediul școlar dovedește încă o dată cât de important este în promovarea competenței de lectură și, în special, în asigurarea stării de bine a elevilor.

Pe plan extern, o reușită majoră este parteneriatul cu Colegiul La Nadière din Franța, derulat prin programul Erasmus+, care este anticipat de proiectul european eTwinning „ÉCHANGE EUROPÉEN SUR LA ROMANITÉ Constantiana-Lupiae-Narbo Martius (*European exchange about Roman heritage*)”, derulat în anul școlar precedent. Dorim să le oferim elevilor noștri posibilitatea de a dobândi competențe în toate domeniile și să îi ajutăm în parcursul lor școlar indiferent de caracteristicile lor sociale și/ sau intelectuale. Astfel că acest proiect de mobilitate Erasmus+ reprezintă o primă etapă în deschiderea europeană pe care ne dorim să o dezvoltăm în instituția noastră. După vizita pregătitoare din octombrie, în care profesorii francezi au descoperit resursele impresionante ale școlii noastre și au asistat la câteva ore de limba franceză, așteptăm cu entuziasm etapa de mobilitate din luna mai. Atunci va avea loc schimbul de experiență între elevi, sub egida unei teme generoase: romanitatea, liant cultural incontestabil al Europei de azi. Ne propunem ca experiența acestei mobilități să fie împărtășită cu ceilalți elevi ai școlii odată cu dramatizarea artistică a unei piese de teatru originale, ce pune în prim-plan moștenirea romană, emblematică atât pentru România, cât și pentru Franța (Colegiul La Nadière din Port-la-Nouvelle). Pentru diseminarea proiectului de către unitatea parteneră puteți accesa pagina web: https://la-nadiere.mon-ent-occitanie.fr.

Prin urmare, derularea proiectelor propuse în acest an școlar devine motorul principal în eliminarea barierelor de învățare, oferind fiecărui elev o șansă egală la succes. Această deschidere reprezintă promisiunea noastră de a nu lăsa niciun elev în urmă, valorificând diversitatea ca pe o resursă prețioasă pentru întreaga comunitate școlară.

CAPSULA LITERARĂ

Scrisori dintr-o lume imaginară

„A fost odată un tărâm îndepărtat...”

de Irina Tronaru, clasa a VIII-a A

Dragul meu prieten,

Îți scriu această scrisoare, deoarece știu că ești singura persoană care poate înțelege ceea ce tocmai mi s-a întâmplat. Sunt convinsă că nimeni altcineva nu ar crede ce îți voi mărturisi în următoarele rânduri. Probabil crezi că îți scriu din camera mea, așa cum procedez de fiecare dată: așezată pe scaunul de lemn cu spătar înalt, la măsuța joasă, murdărită pe alocuri cu pete de vopsea. Totuși, vei fi surprins să afli că situația este cu totul alta... Hai să-ți povestesc cum a început totul!

Acum o săptămână, într-o dimineață de sâmbătă, m-am dus la biblioteca din centrul orașului. Pe lângă faptul că sunt mereu în căutare de titluri noi, după cum bine știi, intenționam să mă documentez despre niște subiecte interesante pentru proiectul la limba română, în legătură cu întâmplări fantastice din literatură. Îți voi povesti mai multe și despre acest lucru, bineînțeles, dar să nu ne abatem de la povestea noastră!

Odată ce am pătruns în interiorul bibliotecii, m-am îndreptat, de bună seamă, spre secțiunea romanelor fantastice, pe care le îndrăgesc foarte tare. Am continuat să mă plimb printre zecile de rafturi ticsite de cărți, fără să știu exact ce mi-aș fi dorit să citesc. Apoi privirea mi-a rămas ațintită asupra unuia dintre volumele de fantezie, care avea cotorul diferit de toate celelalte – chiar dacă nu ți-aș putea spune exact prin ce anume se remarca. Titlul părea a fi unul deosebit, în comparație cu ceea ce mai citisem până atunci, aspect care m-a determinat să apuc cartea de pe raft pentru a o răsfoi puțin.

Ei bine, prietene, trebuie să-ți mărturisesc că abia acum încep să-ți povestesc ce este mai intrigant...

Fără să am nici cea mai vagă idee despre ceea ce avea să se întâmple, am luat cu încredere volumul de pe raft, dar am fost luată prin surprindere de un zgomot asurzitor, o bubuitură cum nu cred că mai auzisem vreodată – în orice caz, nu într-o bibliotecă, asta e clar! Am stat câteva clipe ascunsă după niște fotolii, iar atunci când m-am întors pe acel culoar am fost peste măsură de uimită să observ toate cărțile prăbușite pe podea, unele peste altele, cu paginile îndoite și colțurile tocite – îți închipui ce nedumerită am fost de ceea ce aveam în fața ochilor! Totuși, pe lângă grămada de cărți, am putut observa foarte clar prezența subită a unui zid enorm de piatră, care, în mod normal, nu ar fi avut ce căuta acolo. Însă totul a devenit și mai misterios atunci când am găsit o ușă metalică, foarte solidă, de o parte a zidului. Părea că nu fusese folosită de secole! În ciuda aparențelor, am reușit să o deschid încă din prima încercare, fără vreun pic de efort – ciudat, nu-i așa? În orice caz, iată că am atins și punctul culminant al poveștii noastre, căci așa am ajuns aici!

Atunci când am pătruns dincolo de ușa metalică, nu am găsit o încăpere obișnuită, cu patru pereți, ci un tărâm întreg! Este pur și simplu o lume feerică – simt că sunt într-un basm! Aici, cât poți cuprinde cu vederea, este o câmpie întinsă, încărcată peste măsură cu flori care-ți fură privirea. În plus, copacii de pe acest tărâm nu sunt ca toți ceilalți, pe care îi știe toată lumea – sunt atât de înalți, încât parcă străpung cerul cu ramurile lor. Dar nu sunt toți la fel – unii au crengile de aur, alții de argint ori de cleștar! Un lucru este sigur: fiecare copac are o coroană cum nu ai mai văzut de bogată. Iar vara se coc fructe de tot felul, dulci și zemoase, numai bune de savurat pe câmpia verde, nesfârșită, admirând puzderia de flori!

Culesul recoltei din pomi este mai plăcut și mai simplu ca niciodată, fiind activitatea preferată a tuturor locuitorilor din acest tărâm – folosim norișorii pufoși, de un alb imaculat, ca mijloc principal de transport. Cu ajutorul lor putem ajunge până la cele mai înalte ramuri ale copacilor – iar asta în mai puțin de un minut!

Aici, dragul meu prieten, viața este mai frumoasă ca oriunde altundeva în lumea largă, iar odată ce am pătruns în acest loc de basm am devenit mai fericită ca niciodată...

Totuși, nu trebuie să-ți faci griji, voi veni, din când în când, să vă vizitez și - cine știe? – poate chiar te voi lua cu mine aici, pentru că sunt convinsă că ai adora locul acesta la fel de mult ca mine.

Sper ca această scrisoare trimisă dintr-un tărâm îndepărtat să ajungă la tine fără întârziere!

Cu mult drag,
buna ta prietenă, Irina

Rătăcind prin Zăpadia

de Iris Ungureanu, clasa a VIII-a A

Dragă cititorule,

Dacă citești această scrisoare înseamnă că și-a găsit drumul înapoi spre tărâmul oamenilor. Înseamnă că, într-adevăr, există o cale pentru a ajunge înapoi acasă. Vezi tu, în tot timpul petrecut aici am încercat să găsesc un mod de a mă întoarce, iar cuvintele citite de tine acum dovedesc faptul că, în sfârșit, am descoperit portalul ce leagă Zăpadia de Pământ.

Presupun că acum te întrebi „De unde vine mesajul acesta?”

Ei bine, voi începe cu începutul.

Era o seară destul de geroasă și niște fulgi mari, asemenea unor petale de liliac, se plimbau prin cerul mohorât de noapte iernatică. Mă plimbam prin parcul din apropierea locuinței mele, admirând petalele albe și înghețate de liliac. De obicei, nu hoinăream departe de blocul meu, dar peisajul feeric din seara aceea m-a vrăjit, făcându-mă să-mi pierd reperele spațio-temporale. Stâlpii de lumină, ce aveau creștete incandescente, m-au făcut să urmez aleea acoperită de zăpadă până am ajuns în fața unui obiect straniu.

O ramă de lemn a unei uși vechi era pironită printre nămeții voluminoși de nea. Partea aceea a parcului nu îmi era foarte familiară, așa că mi se părea că am ajuns într-un alt ținut. Puteam simți cum o forță nevăzută mă împingea înspre cadranul misterios din fața mea. Astfel, am decis să pășesc prin rama fermecată. Pătrunsă în cealaltă parte, mi s-a revelat ceea ce părea a fi un alt tărâm. Cerul era acoperit de nori fumurii, dar nu cei amenințători care sunt puși pe viscolit, ci unii pufoși ce confereau o atmosferă plăcută și liniștită acelei lumi. Ca dincolo de „portalul din parc”, fulgii de omăt levitau încet, dar, spre deosebire de mișcarea lor cunoscută, ei pluteau în toate direcțiile, de parcă nu știau unde trebuie să ajungă, în final. Eram înconjurată de ceea ce păreau a fi arbori, dar, luând locul lemnului, se afla o gheață lucioasă și complet transparentă. Până și frunzele din copaci erau din gheață sticloasă. Totul în jur era acoperit de zăpadă, inclusiv un semn înțepenit în pământ, pe care l-am șters cu mâneca gecii. Pe el era scris „Vă urăm bun venit în ținutul Zăpadia”! Atunci am înțeles că m-am îndepărtat, cu adevărat, prea mult de aleea din parc ce ducea spre blocul meu.

Am înaintat și am ajuns în așezarea promisă pe semn. Totuși, *așezare* este foarte puțin spus, întrucât Zăpadia era cel mai uluitor loc în care m-am aflat vreodată. Niște porți mari de gheață groasă înconjurau un oraș magic. Imaginează-ți o metropolă modernă, precum orașul New York, în care toți zgârie-norii păreau a fi construiți din diamant neprețuit, strălucind în lumina razelor soarelui, ce își făceau loc printre fumuriii nori care-l acopereau. Niște mașinării futuriste zburau pe deasupra magazinelor de pe străzi, fără a produce zgomot sau fum negru, sufocant. Și ele luminau asemenea zgârie-norilor din gheață sticloasă. Locuitorii Zăpeziei semănau cu oamenii obișnuiți, doar că unii aveau pe spate aripi ca de fluture, puternice, dar delicate, iar unii aveau urechi ascuțite.

Deodată, am văzut cum un trecător mă analiza atent. Privirea sa nu era amenințătoare, însă, știind că nu aparțineam tărâmului, m-am întors brusc și am continuat să merg. Pe măsură ce înaintam in inima orașului, simțeam privirile tuturor locuitorilor ațintindu-se asupra mea.

Dintr-odată, am auzit niște voci strigând în urma mea, ordonându-mi să rămân pe loc. Peste umăr, am văzut ceea ce păreau a fi doi gardieni care veneau fugind în direcția mea. Speriată, am început să alerg, neștiind încotro. Îmi făceam loc printre cetățenii nedumeriți, ce priveau haosul produs în urma mea. După câteva clipe, am zărit o stradă secundară și am cotit în spatele unei clădiri, reușind să scap de urmăritori. Pe zidul clădirii era atârnat un afiș cu poza unei fete tinere cu urechi de elf, sub care era tipărit mesajul:

„DISPĂRUTĂ.

ORICE INFORMAȚIE RELEVANTĂ ESTE AȘTEPTATĂ LA SECȚIA DE APĂRARE DIN CENTRU.”

Excepând forma urechilor, tânăra din poză îmi semăna leit. Aveam părul și ochii confecționați din aceeași bucată de lemn de mahon, iar privirea ne era asemenea. Atunci am înțeles motivul pentru care apariția mea a creat zarva dezlănțuită.

Pe parcursul următoarelor săptămâni – sau... luni, ani... – , am încercat să-mi găsesc drumul înapoi spre parcul meu. M-am reîntors la păduricea cu copaci de gheață, dar rama vrăjită era de negăsit.

Am revenit în oraș, unde am găsit un refugiu. Prietena fetei dispărute m-a găsit, crezând că și-a recuperat amica. I-am explicat acesteia situația mea și a fost mai mult decât dispusă să mă ajute. Am aflat că ea și dispăruta au fugit împreună, dorind să scape din acest tărâm. Ele au aflat din cărțile de magie antică despre conexiunea dintre lumea lor și cea a oamenilor și au dorit să ne acceseze dimensiunea. Se pare că, exact la ora opusă față de ora la care mă plimbam pe aleile parcului meu, fetele din Zăpadia se aflau și ele în păduricea din apropierea orașului. Găsind aceeași ramă înțepenită în sol, geamăna mea, simțindu-se atrasă de prezența mea din dimensiunea paralelă, a pășit prin portal, în momentul în care și eu am făcut la fel. Astfel, între lumi a avut loc un schimb de persoane, eu ajungând aici, iar ea pe Pământ.

Descoperirea făcută cu ajutorul Yvei, care a fost „zâna mea cea bună” la propriu și la figurat, m-a determinat să îmi caut și mai aprig drumul spre casă, cunoscând modul în care s-a simțit, probabil, geamăna mea.

Astfel, am scris această scrisoare și, realizând un ritual magic dintr-o carte de vrăji, a ta și a Yvei presupun, ți-am trimis-o sperând, din suflet, să te găsească. Cum am spus la început, dacă aceste cuvinte ajung la tine, înseamnă că ne apropiem de aleea care ne duce spre casă pe amândouă.

Pe curând!

Iris

Întâmplare cu tâlc

de Ana Iris Ciomag, clasa a V-a B

Într-o zi însorită de primăvară, pe când micii ghiocei își ridicau capetele ca mărețul soare să le aline petalele delicate, mă plimbam prin grădina bunicii. Puteam simți briza ușoară a vântului răscolindu-mi părul și pământul care îmi mângâia tălpile goale.

Văzându-mă căzând în visare, motanul meu a venit mândru și, parcă îmbrățișându-mă, m-am simțit copleșită de iubirea lui. Văzând că pleacă, am încercat să mă gândesc la altceva. Dar nu, nu puteam! Mieunăturile motanului îmi răsunau în cap cu atâta putere, încât am simțit cum cad parcă la pământ.

- Stai, nu pleca! Vino înapoi! îl strigam din toți rărunchii pe pisoi.

- Miau! Miau! Și, zicând acestea, a dispărut în tufiș.

,,Hmm, mai bine m-aș duce să caut lopățica lângă răzorul de roșii, ca să sap până ajung la o comoară sau poate mai bine o chem pe bunica și săpăm împreună!''. Aceste gânduri îmi zvârcoleau mintea, nelăsând-o la locul ei, pe când mă uitam curioasă spre locul pe unde a zbughit-o pisoiul.

Noroc cu vântul! Acesta m-a scos din starea de visare când mi-a adus o bucată de foaie mototolită în care scria ceva cu scrisul adulților, pe care, de multe ori nu îl înțeleg. Însă ultimul nume l-am înțeles: era ,,Willy Antony''. Cu litere mari de tipar.

Mi-am dat seama imediat că avea legătură cu bunica, deoarece aceasta a apărut de nicărieri și mi-a smuls imediat hârtia din mână, zicând pe un ton grav:

- Unde ai găsit-o? Hârtia asta e foarte importantă și nu e pentru copii! Spunând acestea, a plecat aproape furioasă.

Știam că urma programul de somn al bunicii, așa că acela era singurul moment oportun de a afla ce scrie în biletul cu pricina. Zis și făcut! M-am strecurat și am șterpelit scrisoarea de pe noptieră. Am reușit să citesc unele propoziții îngroșate.

„Dragă Hansel,

Sunt eu, Willy, și îți scriu ca să îți reamintesc că această scrisoare trebuie dată fetei tale înainte de a împlini 12 ani…

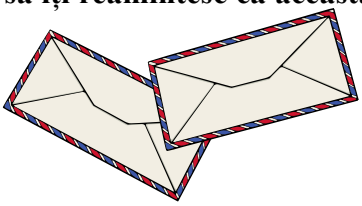

La revedere!

Willy Antony”

Nu știam cine era acest Willy, dar știam că bunica e Hansel. Uitând că bunica îmi interzisese să citesc scrisoarea, am dat buzna și am trezit-o, rugând-o să îmi zică cine e Willy Antony. Tristă, dar în același timp și dezamăgită că nu i-am ascultat cererea de a nu citi hârtia, mi-a zis poruncitor și tăios să merg afară și să păstrez și scrisoarea.

Nu am deslușit niciodată ce semnificație avea acea scrisoare. Nimeni din familie nu a dorit să mă lămurească, iar bunica a rămas mult timp supărată pe mine.

***

Din această situație am învățat că, atunci când un om îți interzice ceva, tu nu trebuie să te încăpățânezi și să îl faci, chiar dacă ești foarte curios din fire. Mai ales că, atunci când ești prea curios, îi poți supăra pe cei la care ții.

Caligrame

O, peștișor, peștișor...
Te afli în inima mea,
Dar mai scapi uneori...

Te schimbi în culoarea ta vie,
Atunci când el o aruncă o privire
Schimbându-ți nuanțele frumos.

Versuri și ilustrație realizate de Sara Ibrahim, clasa a VIII-a B

Aș vrea să știu
Cum de înoți
Adânc în sufletul meu...

Aripioarele tale-mi îngână
Pereții inimii mele.
Ești chiar un refugiu
Din care nu mai pot scăpa!

Caligramă realizată de Alexandru Grovu, clasa a VIII-a A

Se ascunde în miezul naturii,
pretutindeni, fără granițe,
între duritate și modestie
se află paradoxul trăsăturilor ei.

Din ea s-a născut lumea,
o țesătură din piatră și artă -
materia primă de nădejde,
temelia vieții omenirii.

„Ființa din apă”
Caligramă realizată de
Daria Pușcaciu,
clasa a VIII-a A

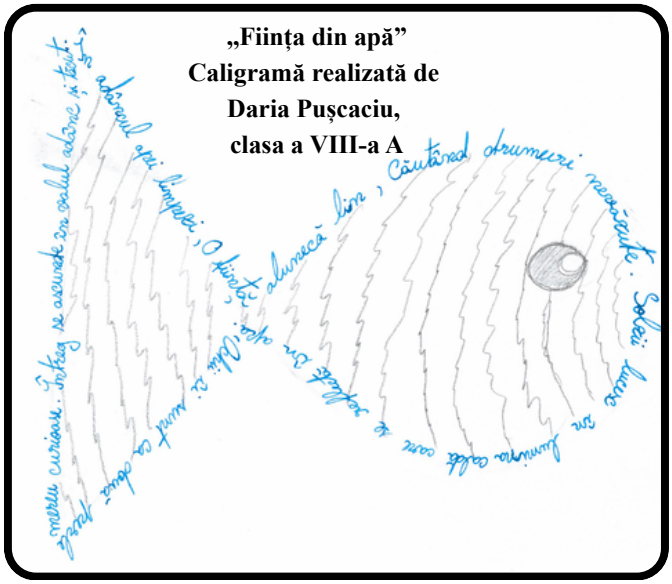

„Peștișor, peștișor”
Caligramă realizată de
Smaranda Croitoru,
clasa a VIII-a A

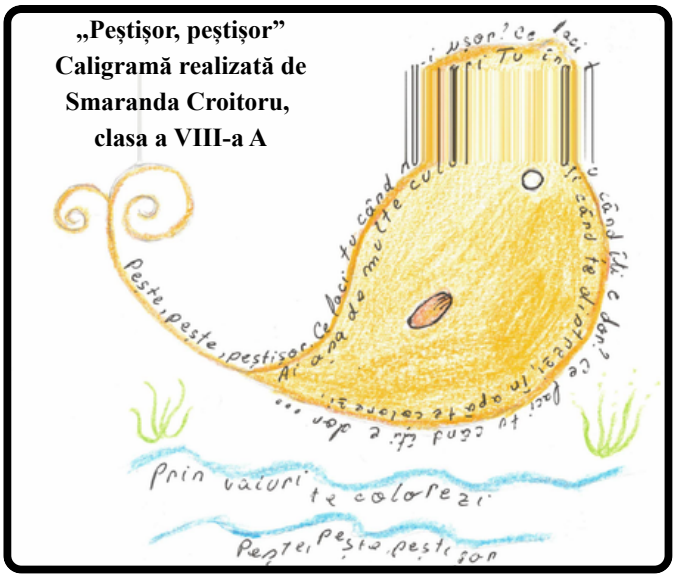

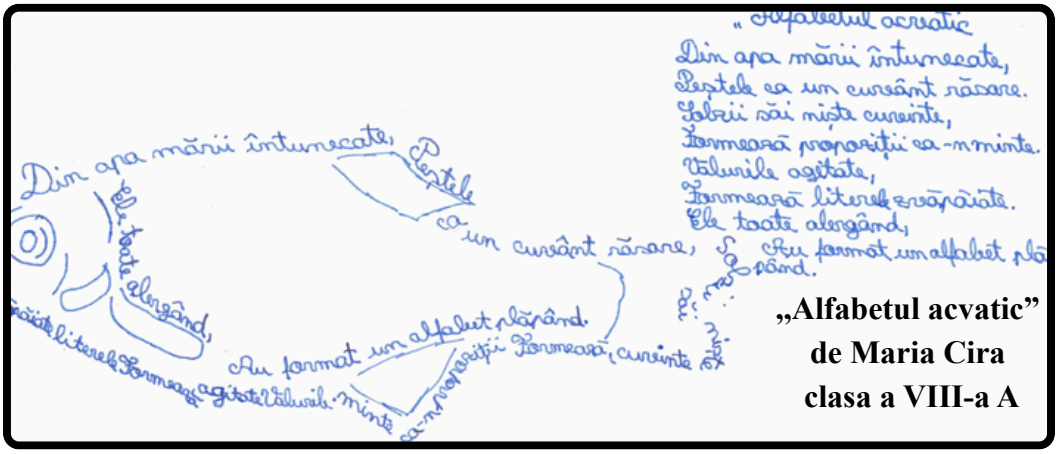

„Alfabetul acvatic”
de Maria Cira
clasa a VIII-a A

Literatura în imagini

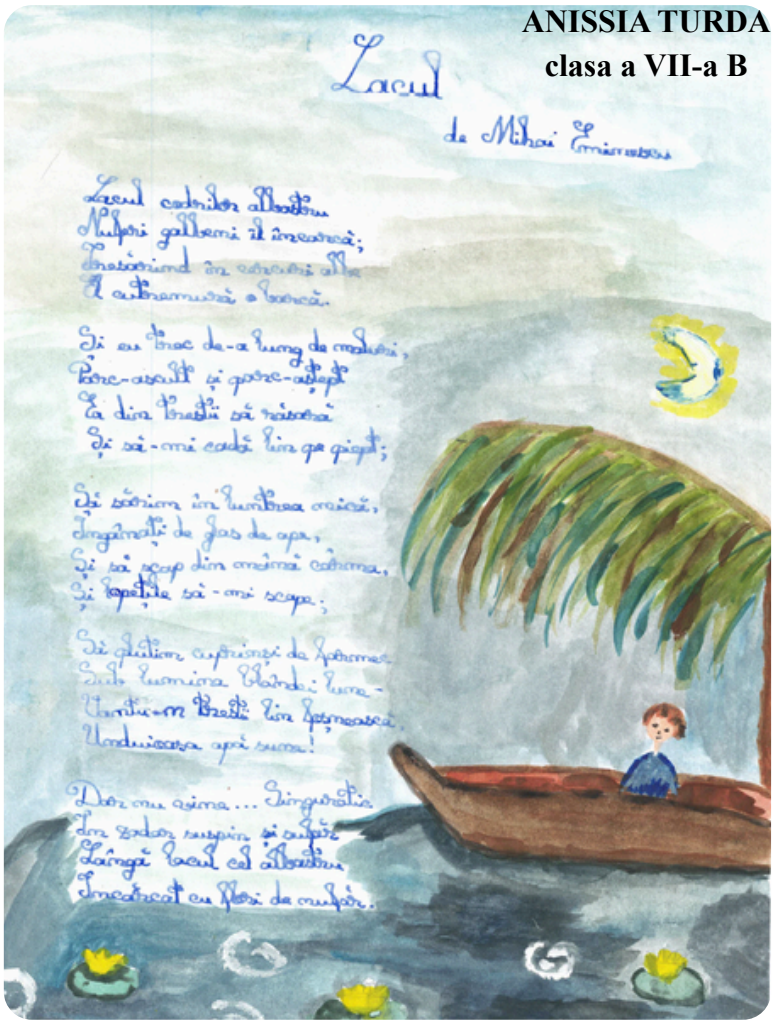

Atelierele dedicate operei eminesciene au permis elevilor să traseze o veritabilă hartă a sentimentelor, ghidându-se după reperele universale ale dorului, ale melancoliei și ale iubirii de natură, transformând versul clasic eminescian într-o geografie emoțională personală și actuală.

Coordonați de prof. Valentina Velicu, elevii clasei a VII-a B au marcat Ziua Culturii Naționale în cadrul unui atelier interdisciplinar de creație literar-artistică: elevii și-au exersat memoria printr-o autodictare, apoi au recitat și au cântat în manieră proprie poezia „Lacul" de Mihai Eminescu. Desigur că au și reprezentat versurile într-o activitate plastică, în urma căreia au organizat o expoziție cu lucrările plastice obținute.

„Lacul” de Mihai Eminescu

- Tema centrală: Aspirația spre o iubire ideală, neîmplinită însă în realitate. Lacul este martorul mut al visului de fericire al îndrăgostitului.

- Simboluri:

Lacul reprezintă un centru al universului și o oglindă a trăirilor interioare.

Floarea de nufăr este simbol al purității și al speranței.

Barca sugerează călătoria spirituală sau dorința de evadare din cotidianul constrângător.

Discursul liric transmite un sentiment de melancolie. Deși natura este ocrotitoare și vie, ea subliniază singurătatea eului poetic în fața neîmplinirii sentimentale.

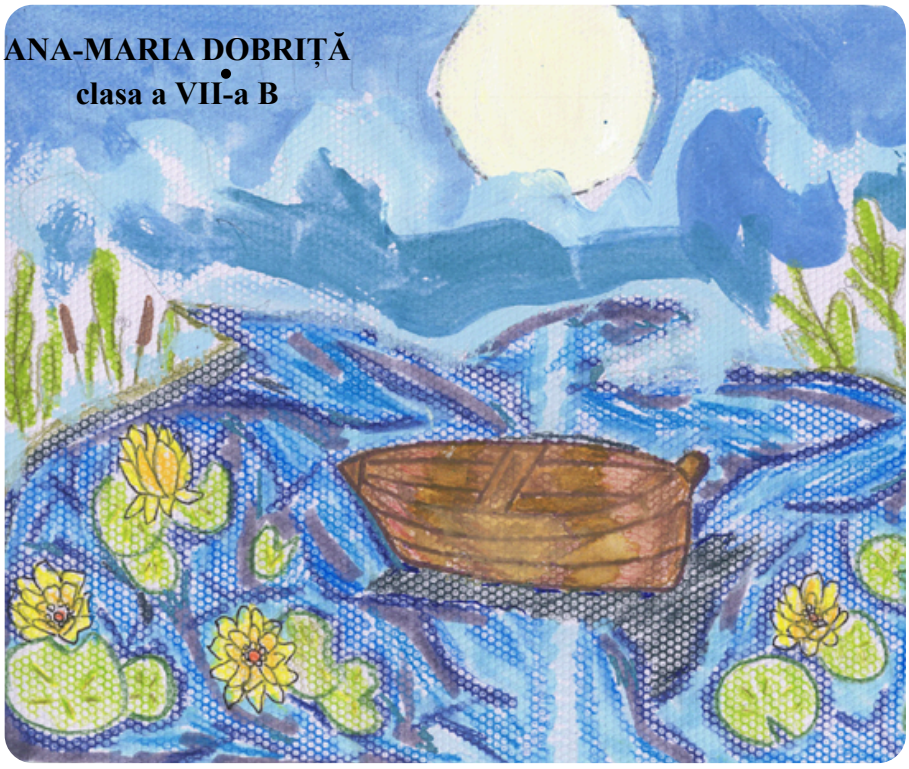

Prin exercițiile de creație, precedate de lectura expresivă a unor poeme eminesciene, elevii clasei a VII-a B au explorat propria lor hartă a sentimentelor, suprapunând trăirile lor interioare peste marile teme ale culturii naționale, proces ce a facilitat o mai bună înțelegere și o exprimare artistică autentică.

„Călin (file din poveste)” de Mihai Eminescu

Reprezentări plastice ale părții a VIII-a - scenă nupțială feerică, de basm

Această secvență din „Călin (file din poveste)” oferă un material vizual extraordinar pentru dezvoltarea conceptului de „hartă a sentimentelor”, deoarece fragmentul nupțial este o explozie de microuniversuri emoționale și senzoriale. Așadar, „harta sentimentelor” în partea finală a poemului poate fi vizualizată ca o geografie a bucuriei colective, unde natura și lumea minusculă (insectele) participă la un eveniment cosmic.

Ana Iliescu
clasa a VII-a B

Reprezentările plastice ale scenei nupțiale din partea a VIII-a a poemului *Călin (file din poveste)* au funcționat ca o hartă a sentimentelor transpusă în culoare, unde elevii au descifrat feeria eminesciană prin detalii grafice, transformând nunta gâzelor și variatelor insecte într-o metaforă vizuală a armoniei și a apartenenței la un univers comun.

Această activitate demonstrează competența de exprimare culturală: prin pictarea „nunții feerice”, elevii cu nevoi diferite sau din medii diverse găsesc un limbaj universal (cel vizual).

Diana Rădoi
clasa a VII-a B

Ana Dobriță
clasa a VII-a B

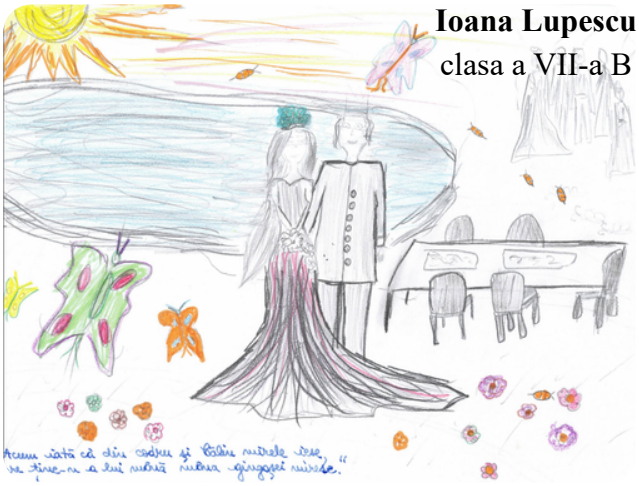

Ioana Lupescu
clasa a VII-a B

„Acum iată că din codru și Călin mirele iese,
Care ține-n a lui mână mâna gingașei mirese.”

„Iată vine nunta-ntreagă - vornicel e-un grierel,
Îi sar purici înainte cu potcoave de oțel;
În veșmânt de catifele, un bondar rotund în pântec
Somnoros pe nas ca popii glăsuiește-ncet un cântec.”

„O, rămâi...”
de Mihai Eminescu

Explorarea universului liric eminescian a fost și preocuparea elevilor de clasa a VIII-a B, care au surprins în imagini plastice secvențe reprezentative, ilustrând în mod original imaginea deosebită a lacului, metaforă a oglindirii (legenda lui Narcis), pădurea ancestrală (spațiu al vânătorii, dar și al cunoașterii), scenele feerice, specifice basmului.

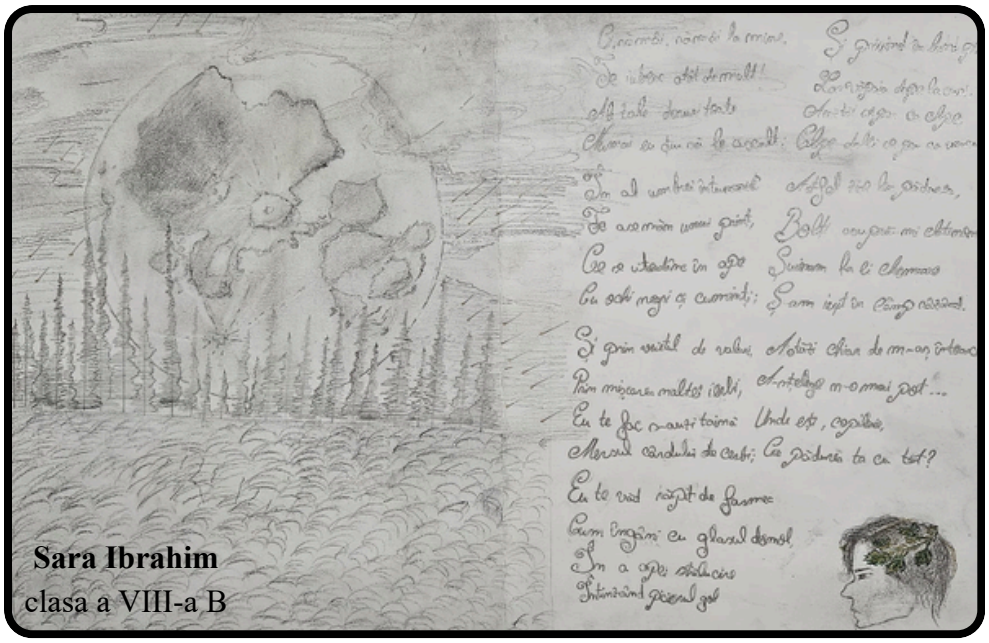

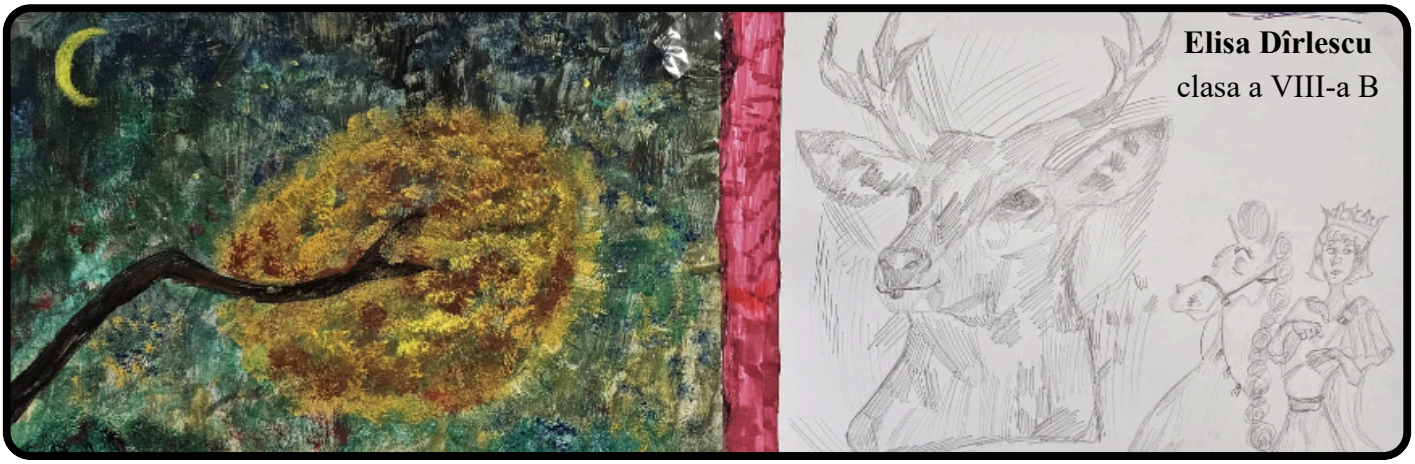

Povestind prin imagini

Explorarea textului multimodal în atelierul de benzi desenate

de prof. Valentina Velicu

O noutate a programei școlare de limba și literatura română pentru gimnaziu o reprezintă introducerea textului multimodal, care presupune integrarea diverselor forme textuale pentru a genera semnificații și care combină cel puțin două sisteme semiotice (lingvistic, vizual, audio, gestual, spațial).

Așadar, multimodalitatea implică interferența dintre:

- cuvânt – vocabularul, tonul, organizarea discursului, coerența;
- imagine – analiza culorii, formei, stilului, dimensiunii sau a perspectivei;
- sunet – linia melodică, zgomotele ambientale, liniștea, intonația, volumul;
- gestual – observarea mimicii și a limbajului trupului;
- spațial – așezarea în spațiu, apropierea sau distanța dintre obiecte.

Textele multimodale pot apărea în formă tipărită (cărți, afișe, benzi desenate etc.), digitală (film, animații, spoturi publicitare, slide-uri etc.) și live (spectacole de teatru, operă, operetă, balet etc.).

Banda desenată este un text multimodal simplu, care combină două modalități de comunicare: textul și imaginea, ce construiesc împreună o narațiune. Lectura unei benzi desenate se realizează de la stânga la dreapta și de sus în jos. În analiza unei benzi desenate sunt importante următoarele elemente:

- planșa – o pagină cu benzi desenate;
- banda – succesiunea orizontală de viniete;
- vinietele sau casetele – imaginile delimitate de un cadru;
- bulele – spațiile rezervate replicilor sau gândurilor personajelor (cele rotunde, pătrate sau dreptunghiulare sunt pentru vorbit; norișorii cu bule sunt pentru gânduri; cele cu zimți sunt pentru strigăt); ordinea replicilor din dialog este de la stânga la dreapta, dacă bulele sunt la același nivel, respectiv de sus în jos, dacă sunt plasate pe verticală;
- recitativele – panouri plasate în partea de sus sau de jos a a vinietei, conținând comentariile naratorului;
- ideogramele – mici desene simbolice (stele, inimioare, picături, note muzicale etc.);
- onomatopeele – cuvinte sau litere care imită zgomote; sunt orientate spre locul de pornire;
- liniile de mișcare – drepte, curbe, spiralate, indicând o deplasare;
- semnele de punctuație – exprimă sentimentele personajelor.

Banda desenată conține și unele asocieri interdisciplinare, deoarece se apropie nu doar de literatură, prin narativitate, ci și de film, prin aplicarea principiului discontinuității secvențiale a povestirii.

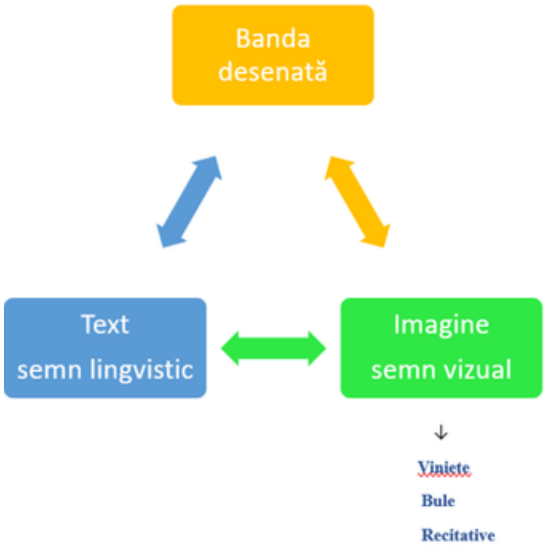

Antichitatea în viziune modernă: Legenda Romei ca text multimodal la ora de limba latină

O activitate de învățare cu un impact pozitiv deosebit, desfășurată la disciplina *Elemente de limbă latină și de civilizație romană* cu elevii clasei a VII-a, considerați a face parte din generația digitală, a vizat utilizarea textului multimodal ca instrument pedagogic.

Sarcina de lucru a constat în transpunerea unor episoade emblematice din mitologia romană, precum legenda întemeierii Romei, în formatul creativ al benzii desenate. Această abordare aplicată a transformat episoade celebre ale Antichității într-o experiență de învățare vizuală și interactivă, demonstrând succesul textului multimodal în clasă.

Impactul activității a fost vizibil imediat în nivelul de implicare al elevilor. Feedbackul primit confirmă faptul că transpunerea mitologiei romane în text multimodal a eliminat bariera rigidității limbii latine, transformând-o într-un instrument viu de comunicare. Elevii au apreciat libertatea creativă, menționând că realizarea grafică a scenelor i-a ajutat să memoreze mult mai ușor detaliile istorice și legendare ale întemeierii Romei. Această metodă a demonstrat că, atunci când textul întâlnește imaginea, învățarea devine o experiență memorabilă și relevantă pentru generația actuală.

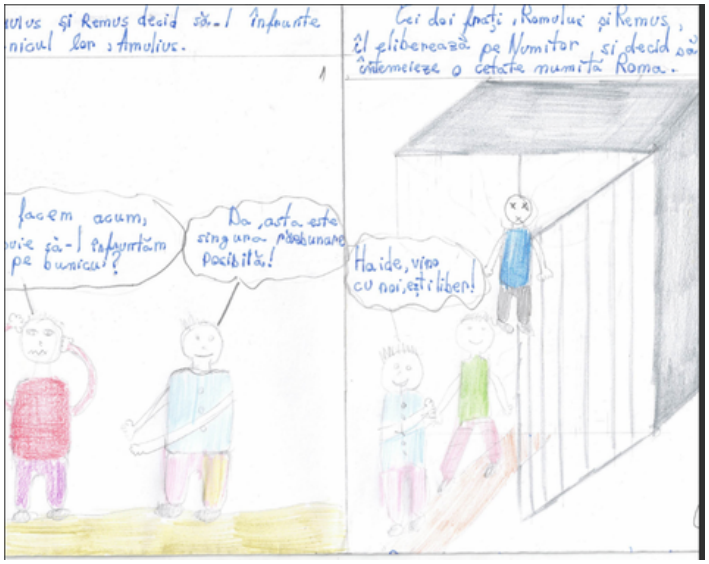

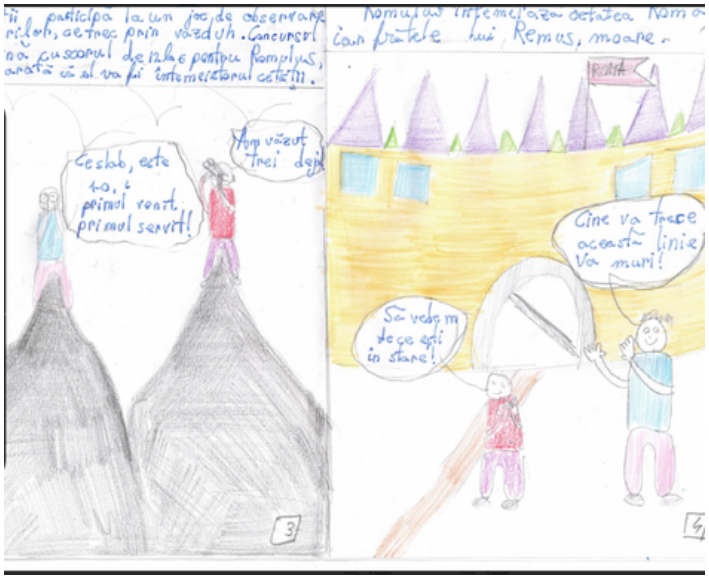

Bandă desenată în patru viniete realizată de Vlad Romanescu, clasa a VII-a A

Bandă desenată în patru viniete realizată de Ioan Vintilă, clasa a VII-a A

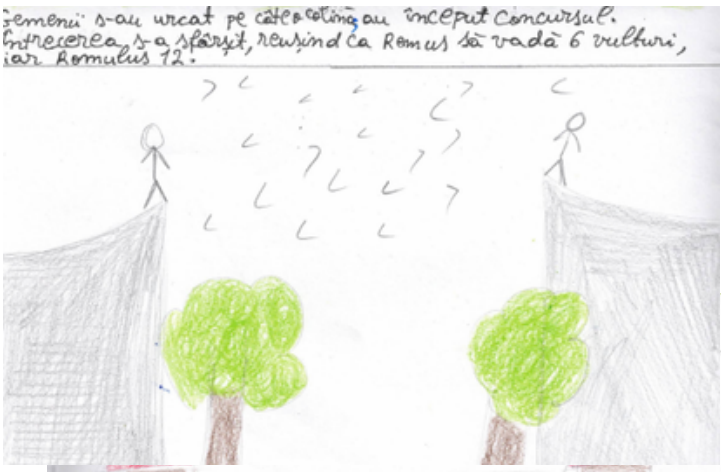

Realizarea benzilor desenate despre mitologia romană este o activitate creativă, dar și un demers didactic care acoperă competențe esențiale din programa școlară pentru clasa a VII-a.

COMPETENȚELE VIZATE PRIN ACEASTĂ SARCINĂ DE LUCRU

Competențe generale și specifice

2. Valorificarea elementelor de limbă, cultură și civilizație greco-romană în dezvoltarea personalității: **prin desenarea unor episoade din mitologia greco-romană, elevii își asumă repere culturale fundamentale.**

2.1. Identificarea unor elemente de civilizație și a unor figuri mitologice: **selectarea personajelor (Romulus, Remus, Rhea Silvia ș.a.) pentru cadrul benzii desenate antrenează elevul să identifice trăsăturile lor definitorii.**

2.2. Prezentarea unor aspecte referitoare la viața cotidiană și la evenimente din istoria Romei: **reconstituirea vizuală a cadrului (râul Tibru, Colina Palatin).**

Abilități transversale

(Interdisciplinare)

Competența de comunicare: **prin textul multimodal, elevii au învățat să facă trecerea de la textul narativ la cel grafic, respectând structura unei benzi desenate (vinietă, recitative, bule de text, onomatopee).**

Gândirea critică și sinteza: **capacitatea de a rezuma un mit complex/ legendă în doar 4-6 cadre reprezentative.**

Competențe artistice: **utilizarea instrumentelor de desen (clasice) pentru a da viață personajelor antice.**

Activitatea a demonstrat atingerea competențelor prin faptul că elevii nu doar au reprodus un text, ci au reinterpretat moștenirea culturală greco-romană într-un limbaj vizual propriu, facilitând învățarea prin descoperire și prin acțiune.

Nașterea Atenei
Bandă realizată de Tucă Eveline, clasa a VII-a A

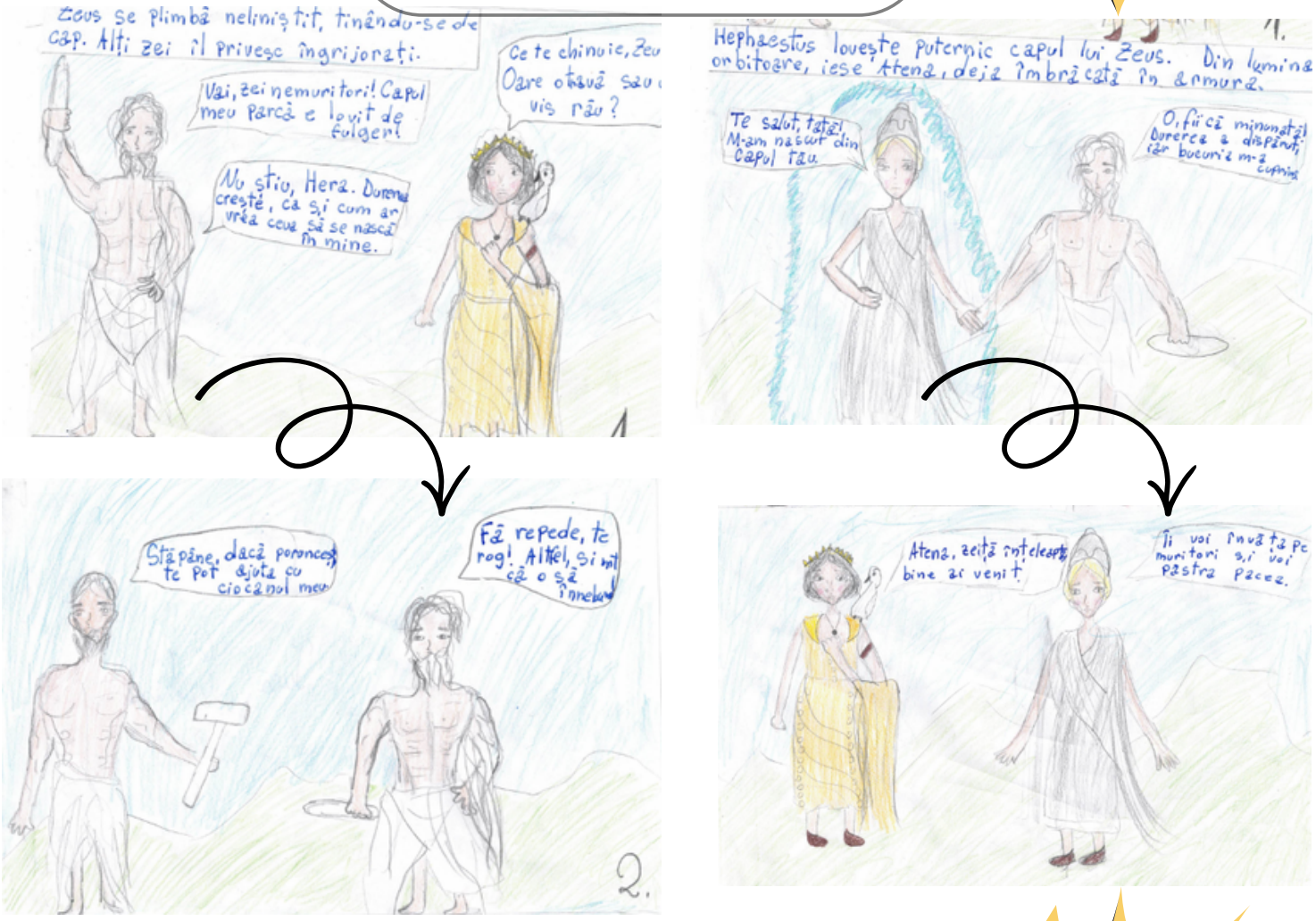

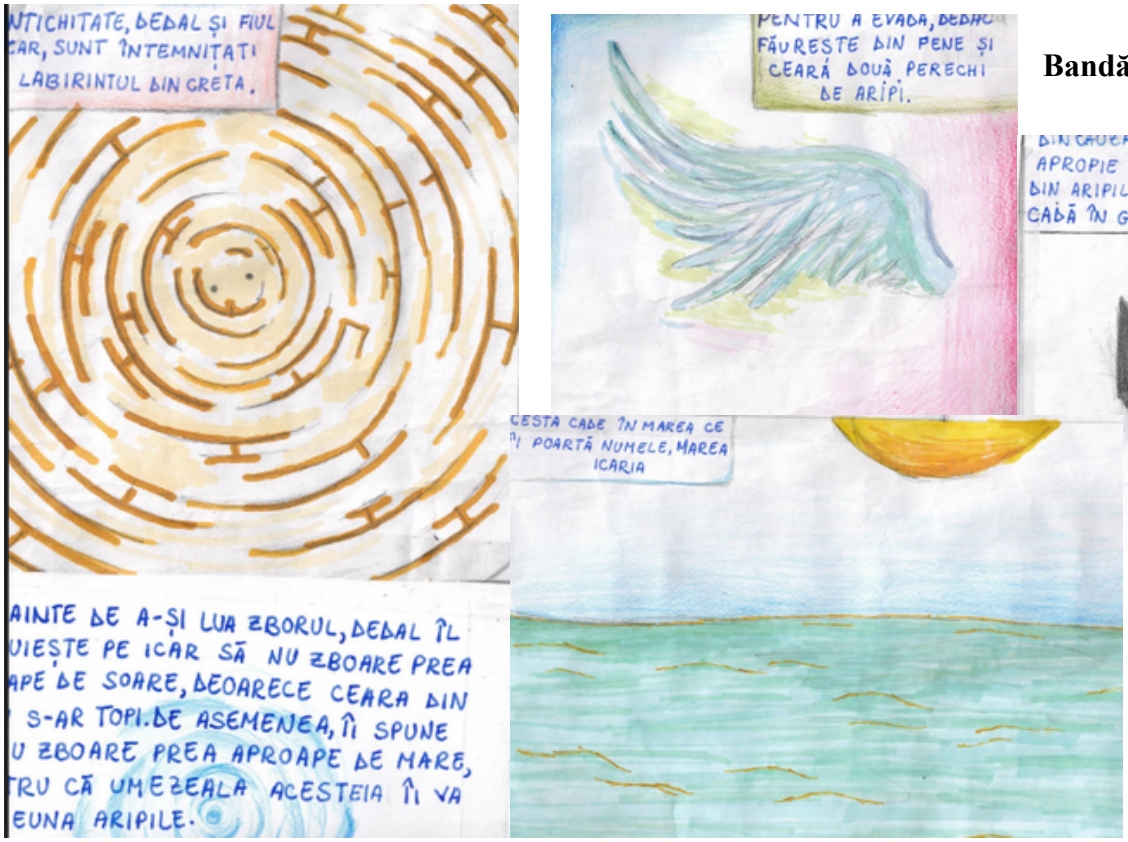

Dedal și Icar
Bandă realizată de Chirilă Andra, clasa a VII-a A

Prometeu - bandă realizată de Turda Anissia, clasa a VII-a B

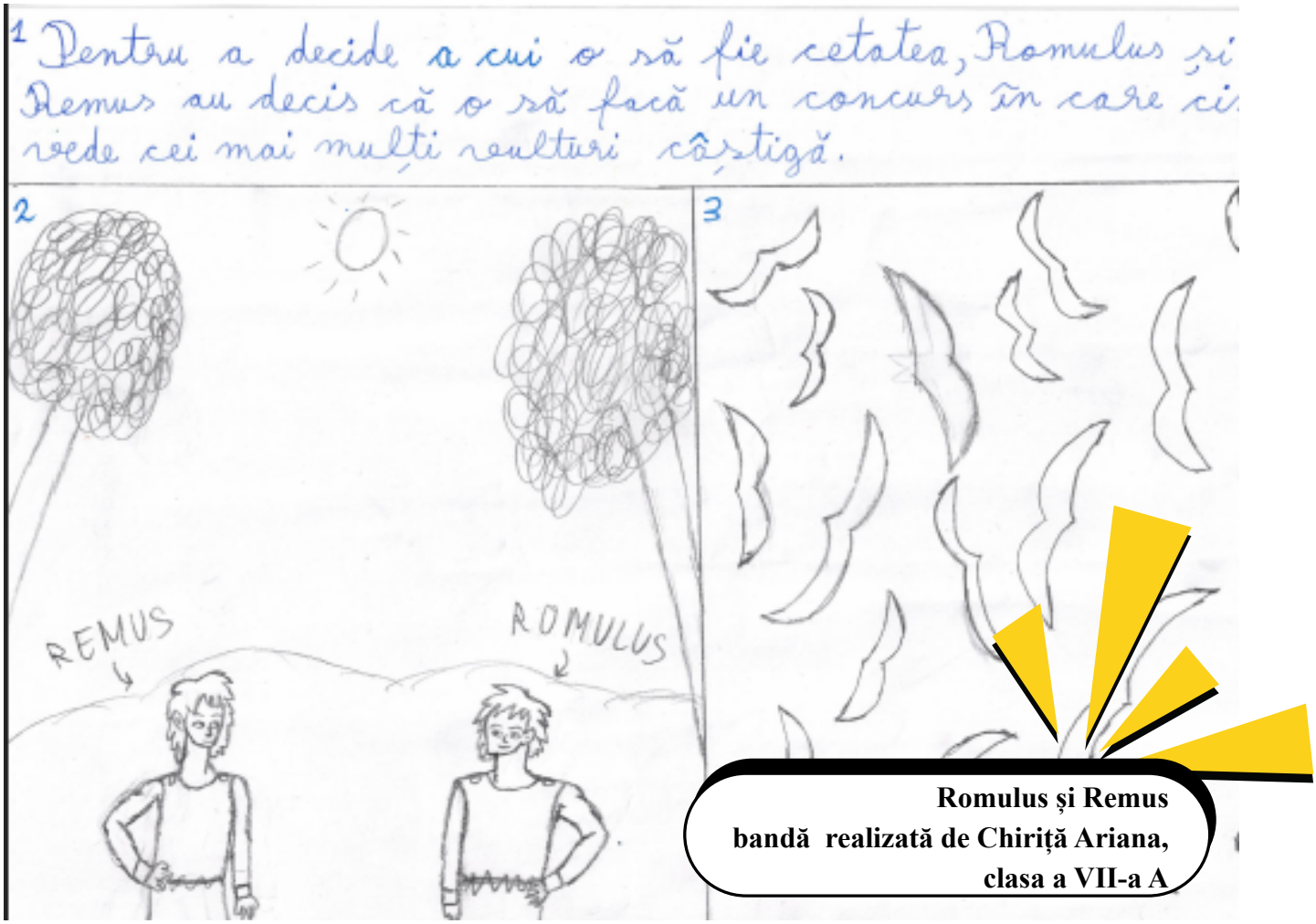

Romulus și Remus
bandă realizată de Chiriță Ariana, clasa a VII-a A

Orfeu era un muzician renumit. Cântecul lui lira îmblânzea animalele și făcea natura să-l asculte.
El s-a îndrăgostit de nimfa...
Euridice
Care era foarte atrasă de muzica lui.
Într-un final ei doi s-au căsătorit.
Euridice a fost mușcată de un șarpe și a murit.
Dar iubirea lor s-a finisat foarte repede.

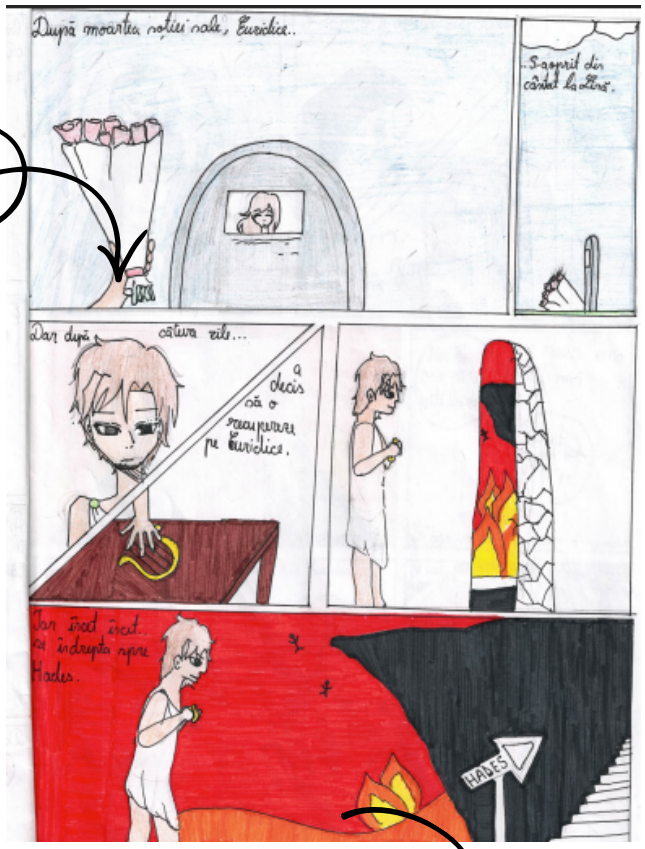
După moartea soției sale, Euridice..
S-a oprit din cântat la lură.
Dar după câteva zile...
a decis să o recupereze pe Euridice.
Dar înainte de a intra în Hades.
HADES

Orfeu și Euridice
Bandă desenată realizată de
Ghalyon Yasmine,
clasa a VII-a B

După ce l-a adormit pe Cerberus...
Și după ce a vorbit cu Hades...
Te las, dar... cu o condiție
Nu ai voie să te uiți la ea!
- zise Hades cu o voce fermă
Bine! eu mă voi uita la ea!
Și așa porniră la drum împreună.
Dar, el nu putând să țină
a pierdut-o pe Euridice...
Și vezi

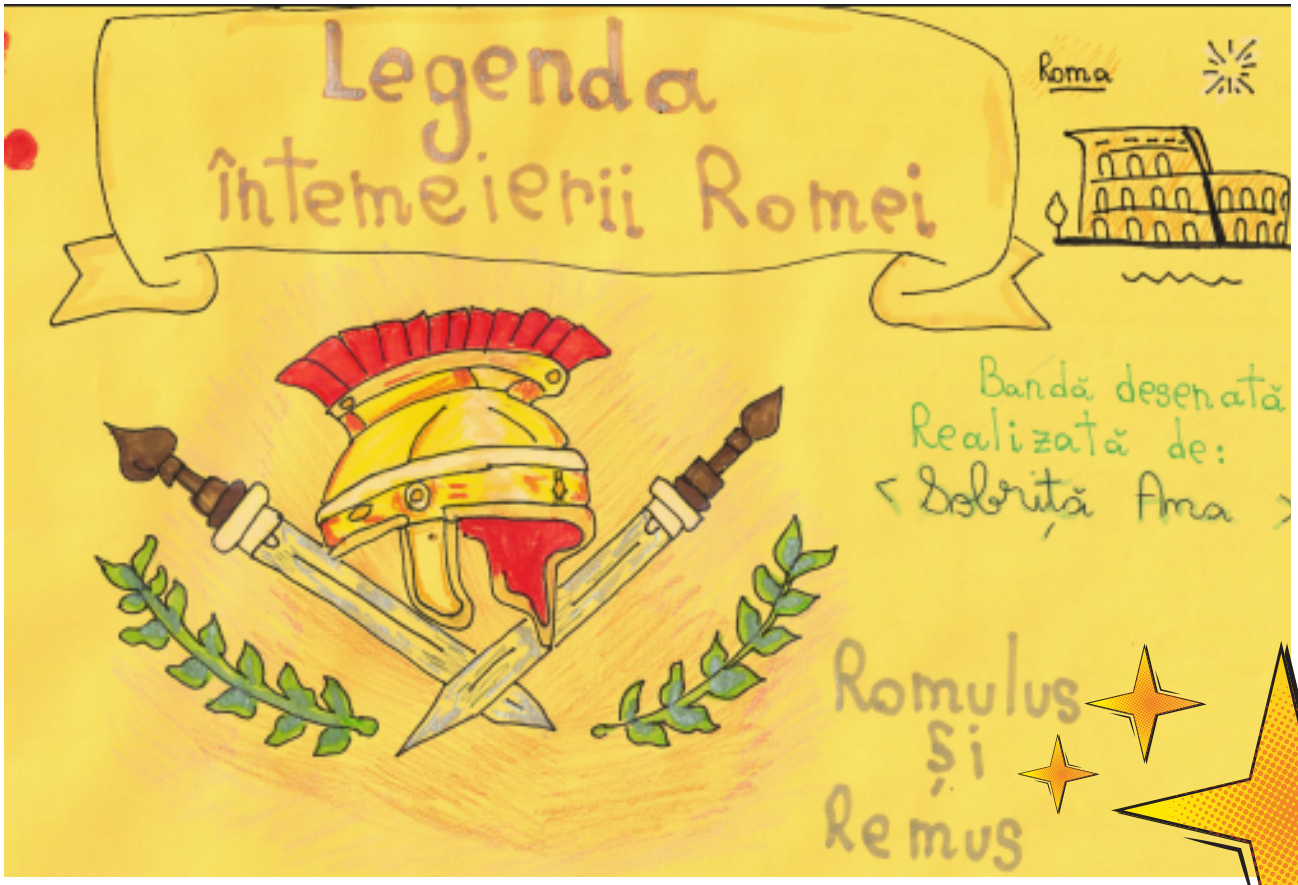
Legenda
întemeierii Romei
Roma
Bandă desenată
Realizată de:
< Soloriță Ana >
Romulus
și
Remus

Aici începe povestea, când Romulus și Remus
s-au născut și au fost abandonați
și găsiți de o lupoaică blândă,
iar apoi alăptați de aceast
Copiii au fost găsiți
de păstorul
Faustus...
Ce copii
frumoși!!
Anii au trecut și copiii au aflat adevărul.
Din păcate, au fost nevoiți să se lupte.
Romulus a câștigat și Remus a murit.
ZDRANC!
Îmi pare
rău frate!
NU!
Auu...
Sabia me a!
POT!

Bucuria de a citi

O călătorie magică prin universul literaturii

de prof. Valentina Velicu

Competența de lectură se concretizează pe posibilitatea de explorare a propriilor capacități de imaginare a infinitelor lumi, astfel că textul devine o busolă pentru autocunoaștere. Proiectul „Bucuria de a citi”, implementat cu succes în acest an școlar, își propune să redefinească relația elevului cu textul literar, transformând lectura pasivă într-o explorare activă, unde fiecare pagină devine un exercițiu de empatie și o etapă importantă a propriei formări.

Prin acest proiect, ne dorim să aprofundăm accesul la universul cărților, adaptând metodele de abordare a lumii literare, astfel încât fiecare copil, indiferent de bagajul său social sau intelectual, să descopere plăcerea estetică și succesul școlar. Inițiativa, implementată pe baza bugetului alocat de Consiliul Local al sectorului 1, vizează formarea unor cititori rezilienți, capabili să interpreteze texte variate — de la versul clasic la reprezentarea plastică și conținutul digital.

Competența de lectură este esențială pentru deschiderea europeană a școlii noastre, fiind baza pe care se construiește gândirea critică și cetățenia activă, conform Cadrului European al Competențelor-Cheie.

În concluzie, proiectul „Bucuria de a citi” nu este doar despre alfabetizare, ci despre formarea unor tineri care să privească lumea cu respect și curiozitate. Suntem mândri să vedem cum școala noastră devine un loc unde fiecare copil își poate desena propriul parcurs pe harta cunoașterii, simțindu-se parte a unei comunități educaționale moderne.

Lectura cu ștafetă a operei
***Pantofii nepotriviți* de Tom Percival**

Colț de lectură.
Spațiul amenajat în holul de la etajul I

Scurtă incursiune în literatura *fantasy*

de prof. Valentina Velicu

Programa școlară din 2017, orientată pe paradigma dezvoltării personale, recomandă implicarea elevului într-un dialog cu textul, iar profesorului îi revine rolul de a facilita metodele care să îl sprijine pe elev în receptarea textului citit. Viziunea actuală de receptare a textului literar angrenează elevii în spiritul integrării literaturii în viața de zi cu zi. Prin alegerea unor texte care să corespundă nivelului de interes al elevilor și prin aplicarea unor strategii de comprehensiune și de interpretare a textului literar, profesorul devine un factor determinant în actul lecturii, putând insufla elevilor plăcerea de a citi. Pe lângă bucuria estetică pe care o cultivă în rândul cititorilor, literaturii îi revine rolul fundamental în dezvoltarea gândirii critice, aceasta fiind esențială în lumea dinamică în care trăim. În acest context, literatura *fantasy* reprezintă contextul propice utilizării unor metode atractive, moderne, de abordare a textelor literare.

Îmi doresc să le ofer elevilor posibilitatea de a-și însuși actul lecturii într-o manieră care să corespundă interesului lor, iar lectura să devină o activitate constantă a vieții lor. Importanța adaptării metodelor specifice pentru domeniul lecturii este esențială în contextul educației din zilele noastre. În conformitate cu ultimele date furnizate de Consiliul Național de Politici și Evaluare în Educație, România nu se situează pe locuri fruntașe în cadrul testelor PISA referitoare la înțelegerea textelor, domeniul lecturii devenind o provocare pentru toți profesorii de limbă și literatură, mai ales după ce s-au identificat carențele pe care elevii le au în cazul comprehensiunii și al interpretării textelor.

Rolul lecturii în școală este de a forma cititori activi, capabili să se integreze în societate și să evolueze. În lucrarea *O didactică a literaturii române*, Florentina Sâmihăian notează că lectura înseamnă comprehensiunea oricărui sistem de semne prin care se poate comunica [1], astfel că lectura joacă un rol fundamental în orientarea elevului. Și experiența profesională a contribuit la formarea unei opinii privind poziționarea lecturii pe un plan secund de către tot mai mulți elevi.

Astfel, pentru a aduce lectura mai aproape de preferințele elevului contemporan, încerc o abordare a literaturii *fantasy*, preferință pentru care încep să opteze tot mai mulți copii (și nu numai). Conceptul de literatură *fantasy* este pus în discuție în mai multe studii de teorie literară, cea mai frecventă asociere a termenului fiind cea cu fantasticul. Alte apropieri ale termenului *fantasy* sunt cu *fairy tale, science fiction, supranaturalul, realismul magic*.

În *Historical Dictionaries Of Literature And The Arts* se menționează că literatura *fantasy* există dintotdeauna, dar denumirea actuală este una modernă. De-a lungul timpului s-a manifestat sub forma unor povești folclorice, mituri sau fabule. Autorul plasează operele lui Homer și Hesiod ca prime forme ale literaturii *fantasy*. Sunt amintite fabulele lui Esop, epopeea *Eneida* de Vergilius, *Metamorfozele* lui Ovidius, romanele *Satyricon* de Petronius și *Măgarul de aur* de Apuleius. Genul continuă cu opere ca *Daphnis și Chloe* de Longos și *Beowulf* [2]. Capacitatea literaturii *fantasy* de a recicla și de a transforma diferite stiluri, genuri, povești creează percepții vagi, care duc la confuzie [3]. Trebuie să se facă, însă, distincția între *fantasy* și *fantastic*: pe când termenul *fantastic* este un adjectiv derivat din cuvântul francez *fantastique*, *fantasy* este un substantiv care a apărut prima dată ca termen care denumește *horror fiction* și *science fiction* în 1970.

[1] Florentina Sâmihăian, *O didactică a limbii şi literaturii române. Provocări actuale pentru profesor şi elevi*, Editura Art, p. 351.

[2] V. *Cronologia* în Brian Stableford, *Historical Dictionaries Of Literature And The Arts*, The Scarecrow Press, Inc. Lanham, Maryland, Toronto, Oxford, 2005, p. XIII – XXXIV.

În eseul din 1978, *On Fairy Tales*, J. R. R. Tolkien precizează că există trei funcții esențiale ale poveștilor din această categorie: cea de recuperare (realitatea nu poate fi clar apreciată fără ca cititorul să recupereze o perspectivă proprie), de evadare (literatura asigură locuri ideale de evadare din imaginația cotidiană) și de consolare (există aspecte morale obținute prin efectele culminante ale poveștilor *fantasy*).

În textele *fantasy* tradiționale există intruziuni ale trecutului mitic și presupunerea tacită că asemenea reminiscențe servesc unei amintiri a prezentului ca rezultat al unui lung proces care a înlăturat supranaturalul și magia din normalitatea contemporană. Din acest motiv, *science fiction* și *fantasy* par două categorii contradictorii [4]. În studiul *Fairy Tale and Fantasy: from Archaic to Postmodern*, Maria Nikolajeva consideră că adesea se creează confuzie între termenii *fantasy* și *fairy tales* și notează următoarele: *fantasy* este un gen, o tehnică narativă, putând avea chiar dimensiunile unui roman, pe când *fairy tales* sunt texte scurte.

Cele două concepte se pot analiza din trei perspective: ontologică, structurală, epistemiologică [5]. Deși literatura *fantasy* se naște din *fairy tale*, totuși acestea au origini diferite [6]: *fairy tales* pornesc din societatea arhaică, succedând miturile, și încearcă să conserve cât mai mult povestea originală, pe când *fantasy* este un produs conștient al timpurilor moderne [7], în care autorii își aleg o formă care să se potrivească scopului urmărit: instructiv, religios, filosofic, social, satiric, parodic sau de divertisment. Astfel, *fantasy* este un gen eclectic [8], ce preia trăsături nu doar din *fairy tales*, ci și din mit, din roman, din *science fiction* și altele.

De asemenea, evenimentele marcante ale secolului al XX-lea (precum teoria relativității, fizica cuantică, experimentele atomice, explorările cosmice, cercetările despre inteligența artificială, noile ipoteze despre originile universului) au influențat trăsăturile literaturii *fantasy*, care va trata subiecte despre lumile alternante, timpul nonlinear, percepțiile extrasenzoriale, fenomenele supranaturale. Astfel că literatura *fantasy* reflectă deplin lumea postmodernă [9].

Scrierile *fantasy* au preluat de la *fairy tales* caracteristicile (stabilite de Vladimir Popp): erou/ subiect, prințesă/ obiect, ajutorul, donatorul, antagonistul și alte trăsături: vrăjitorul, duhurile, animalele umanizate, caii zburători, covoarele care zboară, mantaua invizibilă, bagheta și mâncarea magică. De asemenea, au moștenit firul narativ: eroul pleacă de acasă, întâlnește ajutoare și piedici, parcurge niște probe, apoi revine acasă învingător [10].

[3] Idem, p. XXXVIII: "The complex combination of the processes of recycling and transfiguration gives rise to confused perceptions. The fact that fantasy literature continues to recycle stories that have been told for countless generations makes it seem repetitive and unoriginal as well as unrealistic — but it is the implication of "deep-rootedness" that gives fantasy literature its unique qualities and utilities, both culturally and psychologically".

[4] Idem, p. XLVIII.

[5] Maria Nikolajeva, *Fairy Tale and Fantasy: From Archaic to Postmodern, in Marvels & Tales*, Vol. 17, No. 1, *Considering the Kunstmärchen: The History and Development of Literary Fairy Tales* (2003), p. 138.

[6] Idem, p. 138.

[7]Idem, p. 138. Vezi și p. 139, unde se reiterează ideea că, spre deosebire de *fairy tales, fantasy* se apropie mai mult de noțiunea de modernitate. De exemplu, operele fantastice ale lui Edith Nesbit sunt influențate de ideile contemporane ale științelor naturale. Se consideră că *The Nutcracker* (Spărgătorul de nuci) de E.T.A Hoffmann este prima operă *fantasy*. În Marea Britanie, *fantasy* devine o tradiție puternică în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, fiind reprezentată de scriitori precum Lewis Carroll, Charles Kingsley, George McDonald.

[8] Idem, p. 139.

[9] Idem, p. 140.

[10] Maria Nikolajeva, op. cit., p. 140.

Un element caracteristic cronotopului *fantasy* este prezența magiei, respectiv a oricărei forme de manifestare a supranaturalului [11]. Pe când cronotopul textelor de tip *fairy tales* include formule specifice inițiale și finale, dar acțiunea lor se petrece în lumi magice, personajele literaturii *fantasy* se deplasează din timpul linear și modern în unul mitic, ciclic și revin la finalul operei la timpul linear. De aceea formula specifică basmului, care indică eternitatea timpului, nu se regăsește în *fantasy* [12].

În mit și în *fairy tale*, eroul acționează fără cronotopul magic. Însă, în *fantasy*, tranziția dintre cronotopuri a protagonistului indică trecerea de la o lume reală în una magică, de unde revine ulterior. Astfel, pentru a reprezenta lumea magică a literaturii fantasy se folosește conceptul de „lume secundară", prin urmare, genul fantasy se poate defini ca o combinație dintre „lumea primară" și „lumea secundară"[13]. Despre lumile identificate în textele *fantasy* sunt mențiuni și în *Historical Dictionaries Of Literature And The Arts*, unde sunt indicate trei categorii de lumi: lumea reală, secundară, imersivă. Dintre acestea, lumea „secundară"[14] este un tărâm necunoscut în care se trece printr-un portal, iar cea „imersivă" cuprinde sarcina mult mai dificilă de a înlocui simulacrul lumii reale cu o întreagă lume fantastică pe care cititorii se așteaptă de obicei să îl descopere atunci când se angajează în sarcina de a se scufunda în text. În acest sens, este citat Mendlesohn, care observă că, spre deosebire de fantasticul intruziv, care urmărește dezlegarea unui mister, portalul fantastic este mai mult didactic, oferind niște lecții, întrucât îl dezvăluie pe eroul care revine din acest tărâm mai dezvoltat intelectual și moral[15].

Motivul timpului distorsionat [16], cu origini în teoria relativității, permite personajelor să-și trăiască întreaga viață în lumea imaginară fără ca timpul să treacă în realitate. În postmodernitate, elementele spațio-temporale denotă o *heterotopia* [17], ce conduce la o multitudine de universuri discordante cu referire la spațiul ambivalent și instabil. Despre ubicuitatea temporală, care suportă frecvent dislocări, notează și Daniel Baker în articolul *Why we need dragons: the progressive potential of Fantasy* [18].

[11] Idem, p. 141.

[12] Ibidem, p. 141: Un exemplu este cronotopul din Narnia, însă protagoniștii revin la realitate și devin din nou copii.

[13] Idem, p. 142: Această noțiune provine din eseul *On Fairy Stories* de J. R. R. Tolkien. Autoarea adaugă că "Patterns of introducing magic into the everyday in fantasy literature, of combining the Primary and the Secondary world, cand vary from a complete magical universe with its own geografy, history and natural laws to a little magical pill that enables a character in an otherwise realistic story to fly, to grow and shrink, or to understand the language of animals".

[14] Brian Stableford, op. cit., p. XLVIII.

[15] Idem, p. LIV: "Intrusive fantasies usually present mysteries to be unraveled, traps to be escaped, and adversaries to be exorcized, in the interests of temporary excitement. Portal fantasies usually present obstacle courses to be ingeniously negotiated, quests to be bravely carried out, and — most importantly — lessons to be permanently learned. This is a subtle transformation of the standard normalizing story arc; the point is not that the dreamer-cum-traveler returns home but that he or she returns home intellectually better equipped and morally rearmed".

[16] Maria Nikolajeva, op. cit., p. 143, face distincția între timpul din „Secondary worlds" și timpul călătoriei sau al deplasărilor. Adesea, trecerea dintre cele două se realizează prin obiecte sau ajutoare magice. Despre lumea secundară scrie și Daniel Baker în articolul „Why we need dragons: the progressive potential of Fantasy" in Journal of the Fantastic in the Arts, Vol. 23, No. 3 (86), 2012, p. 450: "The secondary worlds of fantasy (and sf) portray radical extensions, extrapolations, disclocations and breaks from the real, implying dissatisfaction with the realistic representations of daily life".

[17] Maria Nikolajeva, op. cit., p. 143 – 144.

[18] Daniel Baker, op. cit., p. 440: "Progressive fantasy can use the genre's ubiquitous temporal dislocations to exposehow history informs the present and the future, rupturing reality to re-imagine the then for the benefit of the now and the nows yet to pass".

Încercarea de a defini genul *fantasy*, respectiv *fantasticul* se regăsește și în prefața la *Enciclopedia fantasy*, unde este asemănată cu o plasă de pescuit [19], în care lumile fantasticului se intersectează și cuprind miturile, legendele, basmele, folclorul, magia. Enciclopedia conține informații despre elfi și zâne, stihii și spirite ale naturii, animale misterioase și fabuloase, făpturi mitice, magie și vrăjitori, metamorfi, morți vii, fantome și spirite. În *Cartea ființelor imaginare*, J. L. Borges prezintă „o grădină zoologică a mitologiei" (M. A. Vázquez) și categorii specifice [20]: pigmeii, hibrizii, balaurii, nimfele ș.a. Asocierea literaturii *fantasy* cu *supranaturalul horror* este indicată de Don D'ammassa, în *Encyclopedia of Fantasy and Horror Fiction*, care pune în discuție poveștile cu fantome și cu vampiri, menite să stârnească emoții puternice publicului amator de acest gen.

Lucrarea *A Companion To Magical Realism*, editată de Stephen M. Hart și Wen-chin Ouyang, conține studii privind realismul magic, un fenomen internațional care s-a dezvoltat ca o consecință a deposedărilor coloniale. Temele principale conturează efectele globalizării în trasarea unei ideologii a fantasticului, dar și legătura dintre fantastic, realitate și realism magic.

Capacitatea literaturii *fantasy* de a relaționa cu literatura pentru copii [21] se regăsește în *Keywords for Children's Literature*, editată de Philip Nel și Lissa Paul. În sens modern, *fantasy* se referă la imaginație, respectiv la procesul de formare a unei reprezentări mentale a unor lucruri care nu sunt prezente [22]. Imaginația se clasifică în două categorii: o imaginație primară, care este un prim agent al tuturor percepțiilor umane, și o imaginație secundară, care se dizolvă, se difuzează, se risipește pentru a ajunge să recreeze [23].

În concluzie, literatura *fantasy* este un gen literar definit prin utilizarea magiei, a creaturilor supranaturale și a lumilor imaginare. Spre deosebire de *science-fiction*, care se bazează pe ratiune și tehnologie viitoare, *fantasy* explorează imposibilul într-un mod acceptat de logica internă a operei.

Evoluția modernă a fantasy-ului este marcată de autori care au definit standardele actuale:

- J.R.R. Tolkien: Considerat inițiatorul high fantasy-ului modern prin *Stăpânul Inelelor*, a creat un univers vast cu limbi și mitologii proprii.
- C.S. Lewis: Prieten cu Tolkien, a explorat alegoria și lumile paralele prin *Cronicile din Narnia*.
- George R.R. Martin: A redefinit genul prin *Cântec de gheață și foc*, introducând un realism brutal și o complexitate politică majoră.

[19] Judy Allen, *Enciclopedia fantasy*, Traducere de Diana Lupu și Cezar Tabarcea, Prefață de Jonathan Stroud, Editura Rao, București, 2006, p. 10: „Încercarea de a defini genul fantasy și fantasticul seamănă cu a prinde ceață cu o plasă de pescuit. Fantasticul este fluid și mereu schimbător, fără hotare sigure".

[20] V. *Prolog* la Jorge Luis Borges, în colaborare cu Margarita Guerrero, *Cartea ființelor imaginare*, Traducere și note de Ileana Scipione, Ilustrații de Felix Aftene, Editura Polirom, 2006, p. 5: Cartea este un „manual al entităților stranii, izvodite de-a lungul timpului de fantezia oamenilor".

[21] Philip Nel și Lissa Paul (editori), op. cit., p. 79: "Fantasy's potency in relation to children's literature reflects its potency in relation to literature in general: it takes us into the heart of story-making — imagination and reason".

[22] Idem, p. 79: "A primary sense of fantasy in the early modern period is <imagination; the process or the faculty of forming mental representations of things not actually present — that is, showing oneself, in the mind, images perceived through sensory experience>".

[23] Idem, p. 81.

*** Acest articol este preluat și adaptat din capitolul **Literatura *fantasy*** al lucrării metodico-științifice pentru obținerea gradului didactic 1 a autoarei: ***Strategii de abordare a literaturii fantasy prin intermediul textelor multimodale. Aplicații la clasa a V-a***, coordonator prof. Adrian Stoicescu, 2024.

Approche linguistique et didactique de l'apprentissage des déterminants nominaux

de prof. Narcisa Popescu

Le plus grand défi et la plus grande récompense d'un enseignant sont de voir ses élèves grandir, apprendre et s'épanouir. Une partie très importante du processus d'apprentissage est la communauté entre enseignant et élèves, la création d'un environnement bienveillant et la suscitation de la curiosité. C'est pour cela que je voudrais réussir accompagner mes élèves dans leur exploration du savoir de la langue française et plus précisément du sujet très riche des déterminants nominaux.

L'entrée des enfants dans le langage commence très généralement par la production de noms, catégorie de base dans la construction du système linguistique. L'acquisition du déterminant nominal représente ainsi, dans de nombreuses langues, un aspect central de l'élaboration de la grammaire par le jeune enfant. Tout de même, les premiers mots appris dans une langue étrangère par les élèves sont les noms, accompagnés le plus fréquemment par les articles définis ou indéfinis. La richesse et la fréquence d'emploi des déterminants font du français un terrain propice à l'examen des processus et facteurs d'acquisition. Les élèves découvrent tôt l'importance et l'obligation d'emploi du déterminant – antéposé, et apprennent progressivement les marques du genre, du nombre et du caractère défini/indéfini de la référence.

L'acquisition du groupe nominal en classe est très importante car on s'y affronte avec des éléments épineux de l'apprentissage du français langue étrangère. La maîtrise du syntagme nominal chez les élèves de l'enseignement secondaire devrait être l'un des objectifs de tout enseignant. Le rôle de celui-ci est donc d'assister ses apprenants à identifier les meilleures stratégies pour les aider à apprendre. Il s'agit de développer un bagage de stratégies qu'il utilisera dans la classe et en dehors de la classe. Lorsque l'on apprend une langue, maternelle ou étrangère, on développe des stratégies d'apprentissage qui ont pour but de nous aider à mieux mémoriser. Il en existe différentes méthodes comme répéter à voix haute, écrire, écouter. On peut aussi par une de ces approches: classer les mots par thème, rapprocher le nouveau mot étranger avec un de sa langue maternelle (exemple : un stylo → un stilou), faire des cartes mentales de familles de mots.

Pour faciliter l'apprentissage, on peut recourir aux diverses stratégies d'apprentissage : cognitives (traitement, organisation et mémorisation des informations), métacognitives (la manière d'apprendre et de gérer l'apprentissage) et socio-affectives.Le but de l'enseignant va être de guider les apprenants à trouver les meilleures stratégies, les aider à apprendre, à comprendre et à développer leur propre stratégie. Malgré les efforts communs de l'enseignant et des apprenants, il y aura toujours des difficultés d'acquisition du français par les apprenants roumains, par exemple :

- l'acquisition de l'article partitif pour les débutants est souvent difficile due à son manque en roumain, c'est pourquoi les élèves ont la tendance de l'oublier de l'utiliser ou l'utilisent mal:
  Mănânc ciocolata / Je mange du chocolat.
- les détérminants possessifs: le roumain recourt à une double détermination (art. défini et adj. possessif), alors que le français exclut la présence de l'article défini: casa mea / ma maison
- le genre - les erreurs portant sur le genre de l'article sont très fréquentes due à la ressemblance formelle des noms dans les deux langues, mais qui ont des genres différents: la problème au lieu de le problème.

Tous les aspects mentionnés à côté des défis, des découvertes, des surprises, des soupirs de la patience vécus pendant les classes de français, représentent une partie importante dans le travail d'un professeur de fle, mais aussi sa raison d'être un formateur dans l'évolution linguistique et culturelle de chaque élève.

Bibliographie :

1. Cristea, Teodora (1979). Grammaire structurale du français contemporain. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică
2. Universitatea din Bucureşti, F. d. (1988). Études Contrastives. Bucureşti: Tipografia Universităţii Bucureşti.

English language projects: celebrity promotion posters

Teacher: Simona Drulă

Requirement:

MAKE A POSTER TO PRESENT A FAMOUS MARKET IN YOUR COUNTRY

Ariana Chiriță
clasa a VII-a A

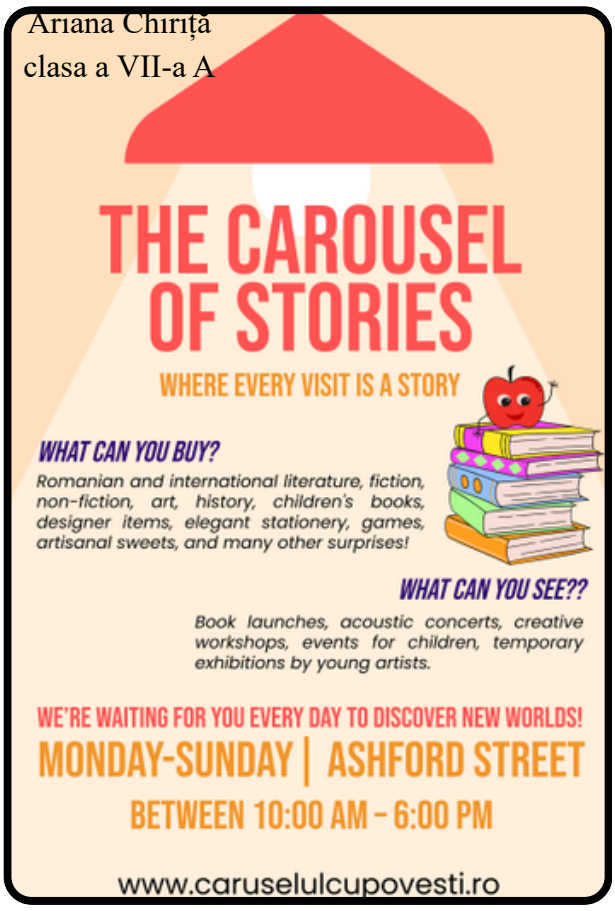

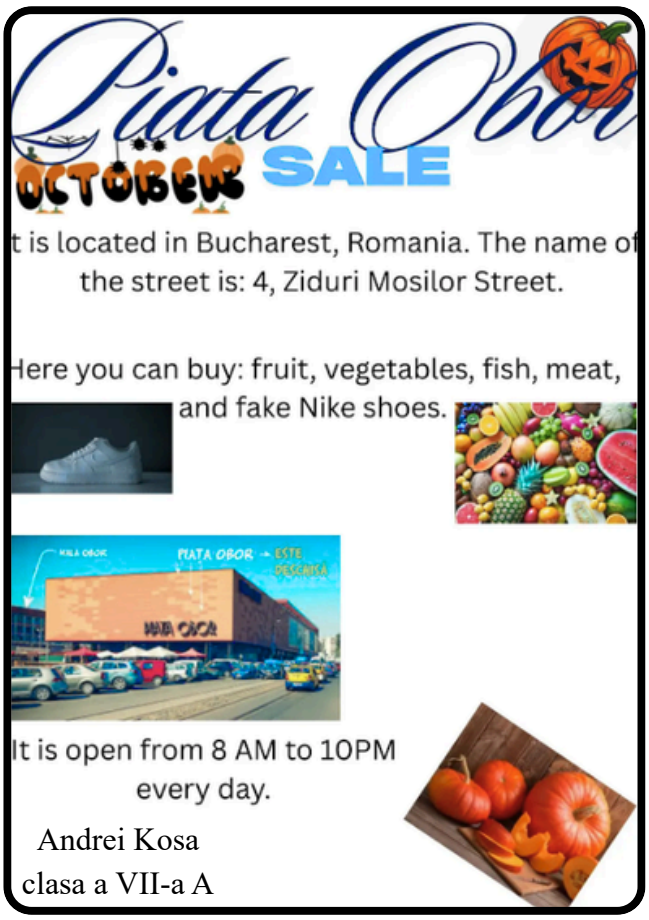

Andrei Kosa
clasa a VII-a A

Victor Tatu, clasa a VII-a A

Radu Aldea, clasa a VII-a A

Why this project?

Creating this poster will help you improve your research skills and visual literacy. You will learn to use persuasive English to promote Romanian culture to an international audience. It is not just about food; it's about presenting the soul of our city through colors, descriptions, and history.

Diseminare PNRAS
de prof. Valentina Velicu (coordonatorul proiectului)

Proiectul Național de Prevenire a Abandonului Școlar (PNRAS), cu un buget alocat de 152.991 euro, a fost implementat la Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” timp de trei ani școlari, în perioada 2022 - 2025. Proiectul a urmărit reducerea riscului de părăsire timpurie a școlii și a fost finanțat prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR).

Indicatorii realizați au atins țintele propuse, astfel:

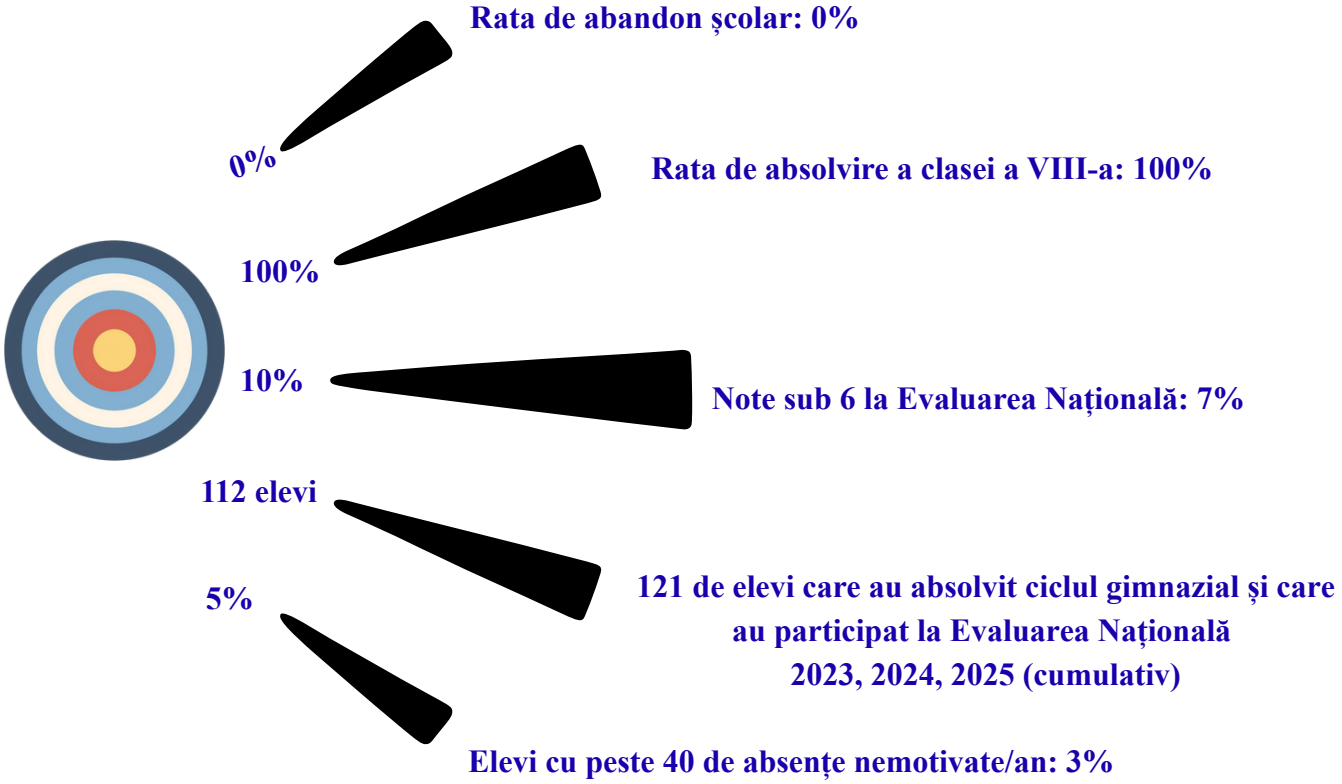

Principalele activități pentru elevi și profesori desfășurate în cadrul proiectului PNRAS:

Activități pentru elevi

Ore remediale: S-au efectuat 923 de ore remediale, care au inclus sprijin educațional individualizat, la disciplinele limba și literatura română și matematică, pentru consolidarea competențelor-cheie precum gândirea logică și rezolvarea de probleme. În cadrul acestor activități au fost distribuite pachete alimentare.

Pentru o bună funcționare a activităților, au fost organizate două spații școlare prin dotarea unei săli de lectură (care conține o bibliotecă) și a unei săli de studiu. De asemenea, au fost achiziționate laptopuri și table smart.

Activități recreative și educaționale: Elevii au participat la 3 excursii de o zi și la 3 spectacole interactive intitulate „Magia Cărților". Aceste activități au urmărit dezvoltarea motivației, oferind contexte de învățare nonformale.

Planuri educaționale: Au fost elaborate 184 de planuri educaționale de intervenție, personalizate pentru nevoile elevilor aflați în risc.

Prin programul „Tot ce am nevoie pentru școală”, în fiecare an școlar au fost distribuite elevilor pachete conținând rechizite, auxiliare, cărți (beletristică).

Activități pentru profesori

Formare continuă: Cadrele didactice au beneficiat de 6 cursuri și 6 workshopuri de formare personală și profesională. Acestea au avut ca scop îmbogățirea competențelor și reflectă deschiderea școlii spre inovație.

Digitalizare: Ca rezultat al formării, 27 de profesori utilizează acum mijloace digitale interactive și strategii didactice moderne în procesul educațional.

PNRAS în imagini

Mănăstirea Negru Vodă, Câmpulung Muscel

Casa Memorială George Topârceanu, Nămăiești

Mănăstirea Nămăiești

ACTIVITĂȚI DE INTERVENȚIE

desfășurate în anul școlar 2024 – 2025

ACTIVITĂȚI REMEDIALE

1.1. Activități de intervenție

1.1.1. Intervenție educațională prin proiectarea și realizarea de activități remediale de curiozitate și lectură

ANUL ȘCOLAR 2024 – 2025

Concluzii

Concluzia, bazată pe datele prezentate în documentele școlii și pe rapoartele naționale despre program, este că PNRAS a avut un succes remarcabil la nivelul unității de învățământ, reușind să atingă indicatorii propuși și să demonstreze eficacitatea intervențiilor specifice.

Școala a raportat o rată de abandon școlar de 0% și o rată de absolvire a clasei a VIII-a de 100%, indicatori care depășesc cu mult media națională și obiectivele generale ale PNRAS la nivelul majorității școlilor.

În privința performanței școlare, doar 7% dintre elevi au obținut note sub 6 la Evaluarea Națională, demonstrând o reușită semnificativă în ridicarea nivelului de pregătire a elevilor care au absolvit ciclul gimnazial. Eficacitatea rezultatelor se explică și prin combaterea absenteismului, rata elevilor cu peste 40 de absențe nemotivate/an fiind menținută la un nivel redus, de 3%, indicând o creștere a implicării și a prezenței elevilor la cursuri. De asemenea, rezultatele extraordinare sugerează că activitățile implementate, precum cele 923 de ore remediale, activitățile de digitalizare, cele trei excursii, cele trei spectacole interactive și cele șase cursuri/ workshopuri de formare pentru profesori au fost extrem de eficiente în prevenirea părăsirii timpurii a școlii.

Investiția în resurse umane, prin formarea cadrelor didactice în utilizarea mijloacelor digitale moderne și materiale, prin dotarea sălilor de studiu și de lectură cu echipamente IT și cu cărți, a contribuit, de asemenea, la obținerea rezultatelor pozitive, oferind un mediu educațional mai atractiv și mai bine echipat.

Toți acești indicatori au fost monitorizați riguros prin rapoarte anuale și prin verificări, asigurând conformitatea cu țintele propuse prin PNRR. Nu în ultimul rând, membrii echipei de implementare, ale căror eforturi au avut impact real și transformator asupra elevilor, au făcut posibilă desfășurarea cu succes a proiectului.

Joaca de-a scriitorul

În universul copilăriei, un loc important îl reprezintă tranziția către gimnaziu, care vine cu provocări de adaptare, iar scrisul creativ poate deveni un aliat prețios în acest proces. Ghidați de propria imaginație, elevii pot da viață unor texte pline de inventivitate. Această practică nu reprezintă doar un exercițiu de ficțiune, ci și o modalitate de a-și explora emoțiile și de a-și consolida încrederea în sine.

În plus, scrierea creativă nu doar că îmbunătățește vocabularul, dar oferă elevilor un loc sigur, în care pot procesa schimbările, reducând anxietatea specifică noilor începuturi.

Sugestii de idei pe care elevii le pot experimenta indiferent de vârstă:

- Scrisoare către „viitorul eu”: Redactarea unei scrisori adresate elevului care va termina clasa a VIII-a. Ce speranțe are acum, la început de drum, și ce ar vrea să nu uite niciodată?
- Povestea obiectului din rucsac: Alege un obiect banal (un creion, o radieră, o cheie) și scrie o scurtă narațiune din perspectiva acestuia. Ce vede el în fiecare zi în sala de clasă?
- Harta emoțiilor pe culori: Asocierea fiecărei materii sau provocări noi cu o culoare și descrierea stărilor prin figuri de stil cromatice.

(de exemplu: „Matematica este un albastru electric, plin de scântei și logică.”)

- Jurnalul de bord al exploratorului: Elevii pot scrie intrări de jurnal ca și cum prima săptămână de gimnaziu ar fi o expediție pe o planetă nouă, folosind termeni precum „localnici” (profesori), „ritualuri” (pauze) sau „misiuni” (teme).
- Provocarea „Ce ar fi dacă?”: Exercițiu de imaginație – „Ce ar fi dacă școala noastră ar fi sub apă sau într-o pădure fermecată?”.

Așadar, încurajându-i pe copii să își folosească creativitatea pentru a compune scurte povești, îi ajutăm să depășească barierele ficțiunii și să își dezvolte abilități esențiale de comunicare și exprimare personală.

Vom urmări în următoarele pagini încercările Anei Iris Ciomag, elevă în clasa a V-a B, care a răspuns DA provocării de a experimenta „joaca de-a scriitorul”.

Povestea Vrăjitoarei

Un băiețel pe nume Nikolas a decis să iasă în grădina sa fermecată ca să se joace cu vecina lui, apreciind că acea zi senină de primăvară, pe când ghioceii erau luminați de soarele timid, care se ascundea după norii pufoși ce parcă erau pictați cu alb pur, avea să-i fie tare prielnică.

Nikolas era un băiat foarte inventiv, iar acest lucru îl făcea să ia poveștile ca pe o joacă. De data aceea se gândea să-i spună Mariei-Edwina, vecina și prietena lui, că a salvat o vrăjitoare.

După ce s-au întâlnit și s-au salutat politicos, Nikolas a și început povestea despre cum vrăjitoarea zbura pe o matură magică, care se putea transforma în orice. Această mătură, pe lângă faptul că se putea transforma, o putea face și pe vrăjitoare să fie ce își dorea. Ca orice ființă vie, mereu își dorea să aibă luna la picioare, steluțe în păr, rochia lungă de mătase albă și să nu mai aibă părul negru, ci blond. Mătura a transformat-o pe vrăjitoarea cu păr închis la culoare, cu rochia verde și pantofii albaștri într-o adevărată prințesă, de nici nu mai știai ce fusese înainte. Îndată ce a primit aceste daruri de la mătură, i-a mulțumit și a plecat spre palatul regal călare pe un cal alb. Mătura, desigur, după ce au ajuns la prințul regelui, s-a făcut invizibilă.

Nikolas s-a oprit puțin din povestit, deoarece atunci urma momentul lui preferat din poveste.

Când îi era lumea mai dragă vrăjitoarei, fix în acel moment a căzut din cauza tocurilor. Atunci, alarmat și îngrijorat să nu pățească ceva, prințul a sărit în ajutorul vrăjitoarei, dar era prea târziu. Altcineva o salvase. Era Nikolas salvatorul! Toată lumea i-a mulțumit băiatului pentru intervenție, iar vrăjitoarea a învățat două lecții importante. Prima era că toată lumea trebuie să fie respectuoasă, iar a doua era că nu trebuia să mai poarte tocuri.

Și, zicând acestea, Nikolas a încheiat povestea. Maria-Edwina nu l-a crezut, dar l-a felicitat pe prietenul ei pentru creativitate. Nu era prima dată când îi aprecia poveștile inventate, pe care le asculta de fiecare dată cu entuziasm. Văzând că soarele începe să se așeze deplin pe cerul acum senin, s-au îndreptat împreună spre ghioceii din grădină pentru a-i culege și pentru a avea prilejul începerii unei noi povești.

Câinele Roșicu

Într-o zi senină de vară, pe când soarele strălucea pe cerul pictat cu alb, iar păsările cântau triluri de fericire, un câine mic si roșcovan stătea la fereastra unei case. Urma ora de plimbare, ceea ce îl făcea nespus de fericit pe cățeluș. Când stăpâna lui a deschis ușa, acesta a și fugit afară.

Nimeni nu știa că acel câine poate vorbi. Era extraordinar! Numele lui era Roșicu și îi cunoștea pe toți locuitorii din cartierul lor.

Dintr-odată, Roșicu a țâșnit spre un copac, deoarece în fiecare zi o vedea acolo pe prietena lui de o viață, veverița Riți. Vai, ce îi mai plăcea de acea veveriță!

Roșicu spune nerăbdător:

-'Neața, Riți, ce mai faci?

- Foarte bine, cum mă știi. Tu cum mai ești? Nu te-am mai zărit de ceva timp pe aici.

- Mă plimbam și te-am zărit. M-am gândit să te salut.

- Fugi repede acasă, că iar se supără stăpâna ta!

- Bine, ne mai vedem!

Și Roșicu a dispărut într-un tufiș. Câinele nici nu ajunsese bine în fața casei lui, că s-a și întâmplat ceva pe cealaltă stradă. O pisică a fost furată! Când animăluțul a dorit să ajute pisica, acesta a și fost furat. Mii de oameni au încercat să îi găsească, dar în zadar.

Micul câine s-a trezit speriat și alarmat. S-a uitat cu atenție în jurul său, dar nici urmă de vreo veveriță. Apoi și-a dat seama că a fost doar un vis. Roșicu a învățat că mereu trebuie să își aștepte stăpâna înainte să plece la plimbare.

Extraterestrul

... Vântul călduț îmi răscolea părul de culoarea lemnului încins, când am decis să mă duc în podul casei mele și să caut cartea de povești a mamei. Aflasem despre cartea aceea de curând și eram tare curioasă să o citesc.

Copertele cărții erau de culoarea cerului senin de vară, iar paginile erau ușor îngălbenite de la trecerea anilor. Pe prima pagină era scris îngroșat cuvântul „Extratereștrii". Am deschis la o pagină aurită, care îmi descria o ființă ce trăia pe lună. Fascinată de aspectul cărții, am luat-o și am coborât în grabă spre camera mea. Când m-am băgat sub așternutul catifelat din pat, puteam simți cum magia viselor și a curcubeielor mi se deschidea în fața ochilor, aproape năuciți de acestea. Tot răsfoind cartea cea veche și plimbându-mi degetele pe paginile acesteia, m-a cuprins ușor, ușor oboseala, așa că am închis ochii.

Nu după mult timp, o voce șoptită s-a auzit parcă din gura întunericului:

- Hei, așteaptă-mă! Unde pleci?

- Cine ești?! Și ce dorești de la mine? am zis uimită.

- Cum să nu știi! Sunt un extraterestru! Scuze dacă te-am speriat. Să mă prezint: eu sunt Jelly.

Așa-zisul extraterestru era foarte ciudat. Purta o pijama de culoarea albă cu buline și, vă zic sigur, arăta ca un dalmațian! De asemenea, să nu uităm că avea papucii de culoarea soarelui încins presărați cu o față de arici.

- Locuiesc doar eu aici, pentru că această lume există doar în imaginația noastră. Suspiciosul extraterestru s-a îndepărtat făcându-mi semn cu mâna. Câteva clipe mai târziu ne aflam în mijlocul unei văi adânci, presărate cu sclipici, așa era de lucioasă! Jelly m-a invitat să iau loc lângă el ca să putem să ne tăvălim prin valea adâncă. Ne rostogoleam și făceam parcă tumbe prin aerul răcoros de vară.

Totul era viu și frumos, de nu mă mai puteam opri din râs și veselie, când, deodată, extraterestrul a dispărut. Brusc, am dorit să mă trezesc, dar nu mai puteam. Simțeam că sunt captivă într-un spațiu nedefinit. Gânduri asurzitoare îmi răscoleau mintea ca niște fulgere ce abia așteaptă să explodeze. „Hmm… oare rămăsesem blocată aici!?"...

O aventură aproape fantastică

Într-o zi însorită de vară, pe când înaltul cer cuprindea lumea într-o îmbrățișare, iar mărețul soare încălzea florile cu razele lui de culoarea focului călduț de iarnă, m-am decis să merg la evenimentul care se desfășura lângă casa mea.

Am mers spre garajul din curte ca să-mi iau bicicleta, al cărei roz ca vata de zahăr proaspăt făcută îmi plăcea nespus de mult. Ghidonul era presărat cu urmele sclipicioase ale degetelor mele, iar șaua era de culoarea unei nopți rece de toamnă. În plus, roțile erau gri și șterse de la cât mersesem cu ele. Cea din spate chiar s-a dezumflat, dar am reparat-o cât ai zice pește! Așadar, mi-am luat bicicleta și am pornit la drum.

Evenimentul la care îmi propusesem să merg era despre colaje cu animale, căci era Ziua Internațională a Animalelor. Imediat ce am ajuns la locul expoziției, m-am simțit străpunsă de lumea ce își croia drum pe lângă mine. Undeva, în depărtare, am putut să-l zăresc pe prietenul meu, Vladimir. Acesta avea părul de culoarea lemnului încins, ochii care parcă scăpărau văpăi de foc, iar nasul și gura îi erau acoperite de lumea care trecea în grabă pe lângă el. Prietenia noastră a început încă de când eram mici și ne bălăceam în piscina primei tabere. Am alergat spre el și l-am salutat încântată:

- Bună! Ce mult mă bucur să te văd!

- Salutare! Ce bine că te întâlnesc. Vreau să predau un colaj cu un tigru. Îți place? Și a întins spre mine proiectul la care părea că a muncit mult. Uitându-mă cu atenție la proiect, am putut observa cât de mult s-a străduit.

- Desigur! am zis cu adevărat impresionată. Și am continuat:

- Eu am pregătit nimic pentru expoziție. Am venit doar să văd câștigătorul acestui concurs.

Apoi ne-am continuat drumul împreună. Mergând și încercând să ne facem loc prim mulțimea de oameni, Vladimir a spus că va reveni imediat.

Așteptând și tot așteptând, am observat ca prietenul meu nu mai venea. Puteam simți cum panica îmi zdruncină venele, aproape plesnind. Gânduri asurzitoare îmi răscoleau mintea înfierbântată de frică pentru ce i s-ar fi putut întâmpla lui Vladimir. Pe când mă gândeam dacă să anunț sau nu dispariția lui, o voce mi-a atras atenția. Se auzea dinspre scenă, acolo unde l-am putut zări pe prietenul meu. Acesta stătea triumfător pe scenă. Atunci mi-am dat seama că el, de fapt, câștigase concursul! Panica mi-a dispărut complet și a fost înlocuită cu fericire că proiectul lui Vladimir i-a adus premiul cel mare.

Din această zi am învățat că nu trebuie să te sperii din orice, ci că trebuie să găsești soluții, așa cum a găsit Vladimir varianta de a exersa și de a se pregăti pentru a ajunge pe locul întâi.

Diana Rădoi, din clasa a VII-a B, este o altă elevă care a răspuns invitației de a pune pe hârtie impresiile legate de experiențele trăite în diverse medii educaționale. Pentru Diana, joaca „de-a scriitorul" a însemnat, de fapt, o căutare a autenticității într-un sistem care adesea preferă răspunsurile standardizate în locul întrebărilor îndrăznețe. Textele ei, care dezvăluie locuri turistice, precum Roma și Barcelona, diverse destinații unde și-a petrecut vacanțele sau cantonamentele cu corul unde activează de mai mult timp, par a funcționa ca veritabile pagini de jural.

Gânduri...
despre vacanțe

Vara petrecută cu prietenele mele

În vacanța de vară am petrecut foarte mult timp la casa noastră de lângă București. Aerul era curat, soarele strălucea pe cer, iar spațiul mare din jurul casei era perfect pentru joacă, plimbări și mici petreceri. Vara aceasta am avut parte de multe momente frumoase și amintiri pe care nu le voi uita niciodată.

În fiecare zi mă întâlneam cu prietenele mele. Uneori mergeam eu la ele în vizită, alteori ele veneau la mine. Ne jucam, povesteam și râdeam mult. Am făcut tot felul de jocuri: alergam prin curte sau pe aleile din apropiere, făceam concursuri cu mingea, inventam jocuri noi. Alteori ne așezam sub copaci sau pe iarbă și povesteam despre școală, despre planurile noastre pentru vacanță și despre întâmplările amuzante care ni se întâmplaseră zilele trecute.

Foarte mult ne plăcea să mergem cu bicicletele pe lângă aeroport. Locuim aproape de aeroport, iar noi ne distram foarte mult urmărind cum decolează și aterizează avioanele. Unele erau foarte mari și zgomotoase, iar noi stăteam minute întregi să le observăm și să ne imaginăm unde merg oamenii cu ele. Am discutat despre țările în care am vrea să călătorim și ne-am imaginat aventuri minunate. Uneori încercam să vedem cât de repede ajung avioanele dintr-un loc în altul sau care este cel mai mare avion pe care l-am văzut vreodată. Era frumos să privim tot ce se întâmplă pe cer și să ne imaginăm povești despre oamenii care călătoreau.

Pe lângă plimbările cu bicicleta, petreceam timp și singură în grădina casei. Uneori citeam cărți, alteori mă uitam la păsările, fluturii sau pisicile care veneau în curte. Mă plimbam printre florile care miroseau foarte frumos. Seara, ne adunam uneori cu prietenele pe terasa casei sau în curte, ne așezam pe iarbă și povesteam despre ziua care tocmai trecuse. Uneori ne jucam până se lăsa întunericul, alteori doar stăteam și ascultam muzică. Era minunat să fim împreună și să ne distrăm.

Din această vară am amintiri foarte frumoase. Jocurile cu prietenele, plimbările cu bicicleta, privitul avionelor, m-au făcut să înțeleg cât de frumos este să petreci timp în aer liber și alături de prieteni. Fiecare zi a fost o aventură și o bucurie, plină de râsete, iar vara aceasta va rămâne mereu în inima mea ca una dintre cele mai frumoase din viața mea.

Vacanța la mare

Vacanța la mare împreună cu familia mea a fost una dintre cele mai frumoase perioade ale verii și o amintire pe care o voi păstra mereu. Imediat ce am ajuns la cazare, m-am simțit foarte fericită și nerăbdătoare să merg la plajă și să admir valurile liniștitoare ale mării. Soarele strălucea pe cer, iar nisipul era cald și fin. Marea era albastră și valurile scoteau un sunet liniștitor atunci când se spargeau de mal.

În fiecare dimineață, după micul dejun, am mers pe plajă. Îmi plăcea să alerg prin nisip, să construiesc castele împreună cu fratele meu și să facem gropi adânci. Uneori adunam scoici frumoase și pietricele colorate pe care le-am pus în acvariul meu de acasă, ca să am mereu amintirea vacanței.

Împreună cu fratele meu înotam în apă și ne jucam, săream peste valuri și râdeam mult. Uneori încercam să facem un castel uriaș cu turnuri și cu fortărețe, iar timpul trecea foarte repede fără să ne dăm seama.

După-amiaza, după ce luam masa la restaurant, ne întorceam pe plajă să înotăm sau să ne plimbăm de-a lungul malului mării. Îmi plăcea să simt nisipul între degete și valurile reci care mă loveau ușor. Era foarte plăcut să alergăm pe plajă, să ne stropim cu apă și să ne jucăm cu mingea ori să construim alte forme, tot mai diverse, din nisip.

Ne plimbam și pe faleză, unde erau multe magazine, tarabe cu suveniruri și restaurante unde mirosea a mâncare gustoasă și clătite. Ne opream să mâncăm ceva dulce sau să bem o limonadă răcoritoare și să ne odihnim puțin pe bănci. Îmi plăcea să privesc pescărușii zburând deasupra mării sau bărcile care treceau pe apă.

Seara, când soarele începea să apună, plaja se golea treptat de oameni, iar marea era foarte frumoasă. Ne așezam pe nisip și priveam apusul împreună cu părinții noștri. Simțeam bucurie și fericire pentru clipele frumoase petrecute împreună. Uneori făceam poze sau ne jucam cu mingea. Era un moment perfect să stăm împreună și să ne bucurăm de frumusețea mării și de sunetul valurilor.

Fiecare zi petrecută la mare a fost o mică aventură, plină de soare, apă și zâmbete, și sper să mai am multe vacanțe atât de frumoase.

Vacanța la munte

De cum am ajuns la munte, am simțit aerul curat și răcoros, care era mai rece ca cel de acasă. Totul era liniștit și frumos, iar peisajele minunate.

În fiecare zi am făcut plimbări pe munte împreună cu membrii familiei mele Am mers printre brazii înalți și florile colorate. Am ascultat ciripitul păsărilor și foșnetul frunzelor, iar aerul proaspăt ne făcea să ne simțim foarte bine. Uneori oboseam, dar părinții ne încurajau și ne spuneau să nu renunțăm, pentru că priveliștea de sus merită tot efortul. Când ajungeam într-un loc mai înalt, vedeam munții întinși până departe și mă simțeam foarte fericită că pot admira așa frumusețe.

Am vizitat și castelele Peleș și Pelișor, care mi s-au părut impresionante. Castelul Peleș era foarte mare și frumos, cu multe camere decorate elegant. Am aflat că acolo au locuit regi și regine și mi-am imaginat cum trăiau oamenii în trecut. Castelul Pelișor era mai mic, dar la fel de frumos, cu mobilier vechi și picturi frumoase. M-a impresionat foarte mult cât de bine au fost păstrate camerele și mobila.

Un moment foarte interesant a fost când am mers pe Transalpina. Drumul era plin de serpentine și urca tot mai sus, iar peisajele deveneau din ce în ce mai frumoase. Am văzut foarte mulți urși pe marginea drumului, ceea ce m-a speriat puțin. Unii erau aproape de mașini și căutau mâncare. Părinții să îi privim doar din mașină, ca să fim în siguranță.

Am urcat până am ajuns la un lac frumos și o cabană așezată chiar lângă apă. Lacul era liniștit, limpede și plin de pești.

Pe drum am avut parte și de o surpriză. Am prins un raliu de mașini de Formula 1 care mergeau pe serpentinele de pe munte. Mașinile erau foarte rapide și făceau mult zgomot. Le urmăream cum urcau și coborau pe drumurile șerpuite și eram fascinată de cât de repede se mișcau. A fost un moment foarte interesant și diferit față de ce văzusem până atunci.

Această vacanță la munte a fost plină de frumusețe și emoții. Plimbările pe munte, vizitele la castele, întâlnirea cu urșii și raliul au făcut ca fiecare zi să fie minunată.

Haihui prin... Roma

Roma este un oraș minunat, plin de istorie și culoare, pe care l-am vizitat împreună cu familia mea. De când am ajuns, am fost uimiți de clădirile mari și vechi, de străzile largi și aglomerate, și de atmosfera orașului. Totul era atât de interesant și de frumos! Pe străzi găseai cafenele și magazine, iar oamenii mergeau grăbiți ori stăteau pe bănci, zâmbind și vorbind între ei.

Cel mai mult mi-a plăcut Coloseumul. Este o clădire uriașă și veche, cu ziduri groase și scări impresionante. Când am intrat înăuntru, m-am simțit ca și cum aș fi călătorit în timp. Ghidul ne-a povestit despre gladiatori și luptele care aveau loc acolo, iar eu am încercat să îmi imaginez mulțimea de oameni care veneau să îi urmărească. Fiecare colț al Coloseumului era plin de istorie și parcă simțeai atmosfera trecutului. Am făcut multe poze și am vrut să păstrez în memorie toate detaliile.

Ne-am plimbat mult prin centrul orașului, unde am descoperit piețe frumoase, fântâni impunătoare și străduțe înguste pline de magazine și tarabe cu suveniruri. Artiștii cântau la instrumente muzicale, iar totul era vesel și colorat. Am văzut oameni care stăteau pe bănci, râdeau și discutau cu prietenii. Mi-a plăcut foarte mult că erau prietenoși și mereu zâmbeau când întrebam ceva. Tot timpul mă uitam în jur, observam clădirile, statuile și magazinele și încercam să țin minte fiecare lucru văzut.

Mâncarea a fost una dintre cele mai bune. Am mâncat pizza adevărată italiană, cu blat crocant și brânză topită, paste cu sosuri delicioase și înghețata italiană cremoasă și dulce. Fiecare masă era o mică sărbătoare, iar eu eram foarte fericită să gust atâtea bunătăți noi.

În timpul plimbărilor, am descoperit parcuri mici, grădini și statui vechi. Am aflat multe lucruri despre istoria Romei și despre cum trăiau oamenii în trecut. În fiecare zi era ceva nou de văzut, de explorat și de admirat.

.

.... prin Barcelona

Despre obiective turistice

În vacanța petrecută în Barcelona am avut parte de multe momente frumoase și distractive. Pe lângă plimbările prin orașul plin de obiective turistice, am vizitat locuri care mi-au plăcut foarte mult, cum ar fi grădina zoologică, oceanograful și plaja. Fiecare zi a fost plină de bucurie și de noi descoperiri.

La grădina zoologică am văzut multe animale pe care nu le mai văzusem până atunci: girafe, foci jucăușe, crocodilii la pândă, elefanți, lei care scoteau niște sunete foarte puternice, maimuțe care se băteau cu niște cauciucuri pe care le aveau în cușcă, canguri săltăreți și multe păsări colorate.

La oceanograf am văzut pești de toate culorile și mărimile. Cel mai mult mi-au plăcut rechinii, pentru că am trecut printr-un tunel de sticlă, iar deasupra noastră înotau aproape de noi. Uneori veneau chiar lângă geam și puteam să îi văd foarte bine. Deși am simțit că mi-e teamă, am trecut de câteva ori prin tunel să îi văd mai bine. Mi-au plăcut și pinguinii care stăteau nemișcați, doar câțiva se jucau în apă.

Plaja din Barcelona era plină de oameni și foarte frumoasă. Nisipul era fin, iar apa mării era albastră și rece. Am intrat cu picioarele în apă, am atins nisipul fin și am construit castele de nisip. Apoi ne-am plimbat pe plajă, ne-am jucat și am privit valurile mării. Toată lumea era veselă, se jucau pe plajă și se bucurau de soare și de mare.

Vizita la grădina zoologică, oceanograful și timpul petrecut pe plajă au fost momente foarte frumoase petrecute alături de familie. M-am distrat mult și am adunat numeroase amintiri pe care le-am inserat în albumul cu fotografii al familiei.

Gândurile încă mă duc la această vacanță petrecută în Barcelona. Astfel că am decis să revenim cât mai curând, pentru că ne așteaptă și alte locuri pe care să le explorăm.

Cantonamentul cu corul Meloritm în Danemarca

Cea mai frumoasă amintire a mea este cantonamentul pe care l-am petrecut împreună cu corul Meloritm în Danemarca. A fost o experiență extraordinară, plină de bucurie și momente speciale. De când am aflat că vom merge acolo, am fost mai nerăbdătoare ca niciodată. Mi-am imaginat deja cum vor fi căsuțele în care vom locui, cum va fi parcul de distracții și cum ne vom simți.

Când am ajuns, am fost uimiți de peisajul frumos și de aerul curat. Am locuit în niște căsuțe foarte drăguțe, fiecare cu camere mari, curate și confortabile. Erau colorate și arătau ca niște case din poveste. Dimineața, ne trezeam și mergeam să mâncam cu doamna profesoară. Curțile erau pline de verdeață, iar păsările cântau frumos, ceea ce făcea totul foarte frumos.

Fiecare zi avea un program special. Dimineața aveam repetiții cu corul, în care învățam cântece noi. Deși uneori oboseam, acest lucru nu ne oprea să ne simțim bine pentru că eram împreună și pregăteam un concert important.

Cel mai impresionat moment a fost vizita în parcul de distracții Lalandia. Acolo erau piscine, tobogane uriașe și multe jocuri. Ne-am dat în tobogane, ne-am stropit cu apă și am râs foarte mult. Fiecare dintre noi încerca cât mai multe atracții și nimeni nu se plictisea. Am petrecut ore întregi acolo și ne-am simțit foarte bine. Un alt moment special a fost concertul susținut pentru comunitatea de români care trăiesc în Danemarca. Oamenii ne-au primit cu mare căldură, ne-au ascultat cu atenție și ne-au aplaudat mult. Am simțit emoție în același timp, pentru că am știut că îi facem fericiți cu muzica noastră. După concert, am vorbit cu ei și ne-au spus că le-a plăcut foarte mult și că se simt fericți să vadă copii români care cântă atât de frumos.

Această experiență a fost minunată și m-a făcut să leg prietenii frumoase cu colegii mei. Tot ce am trăit acolo – de la căsuțele drăguțe, la parcul de distracții și concert – va rămâne mereu în amintirea mea ca o experiență de neuitat. M-am simțit fericită, liniștită și plină de energie, iar acest cantonament mi-a arătat cât de frumoase pot fi momentele petrecute împreună cu colegii mei.

Vacanța la țară

În vacanța de vară am fost în vizită la străbunica mea, bunica tatălui meu, care locuiește la țară. Curtea ei este mare și plină de animale și păsări. Totul în jur era verde și plin de viață, iar aerul era curat.

Îmi place foarte mult să o ajut pe străbunica să dea de mâncare la animale. În fiecare dimineață mergeam cu ea să hrănim păsările. Le aruncam boabe, iar ele veneau aproape de noi. Era foarte frumos să le privesc cum se mișcă, cum caută mâncarea și cum se joacă între ele.

Străbunica are și o grădină mare cu legume. O ajut să ude legumele, să smulg buruienile și să culegem roșiile coapte. Mă simt mândră că pot să fac ceva folositor și să învăț cum să am grijă de plante. În timp ce lucram împreună, străbunica îmi povestea despre cum își îngrijea grădina când era mai tânără. Din poveștile ei învăț lucruri pe care nu le găsești în cărți.

Am fost împreună cu tatăl meu să îmi prezinte locurile prin care hoinărea el când era copil: lacul unde mergea la pescuit împreună cu prietenii și cu bunicul lui, câmpurile pe care străbunica obișnuia să cultive grâu și porumb. Acum nu mai poate să le muncească pentru că este prea bătrână și este nevoie de multă muncă pentru a recolta. A fost interesant să văd diferența dintre trecut și prezent și să înțeleg cât de mult se schimbă lucrurile odată cu trecerea timpului.

Seara, stăteam în foișor și ascultam poveștile străbunicii. Ea ne povestea despre copilăria ei, despre cum îngrijea animalele și cum lucra ziua întreagă în grădină. Îmi plăcea să o ascult și să învăț de la ea lucruri noi, care îmi vor fi utile toată viața.